

Sekretariat Prezydium KK

Od: Marcin Parnowski (Główny specjalista) DRP-XI <no-reply@poczta.ezdrp.gov.pl>
Wysłano: wtorek, 14 lipca 2026 12:37
Do: legislacja@solidarnosc.org.pl; opzz@opzz.org.pl; biuro@fzz.org.pl
Temat: DRP-XI.0210.1.2026
Załączniki: Załącznik bez tytułu 00210.pdf; Projekt_10-07-2026.docx; Załącznik bez tytułu 00213.dat; Załącznik bez tytułu 00216.dat; Projekt_10-07-2026.docx.xades; Załącznik bez tytułu 00219.doc; Załącznik bez tytułu 00222.docx

E-mail został wysłany automatycznie

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/
DRP-XI.0210.1.2026

Według rozdzielnika

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych ustaw (nr UD396 w Wykazie prac legislacyjnych RM)

Szanowni Państwo,

na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych przesyłam *projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych ustaw (nr UD396 w Wykazie prac legislacyjnych RM)* wraz z uzasadnieniem oraz Oceną Skutków Regulacji (OSR), z uprzejmą prośbą o wyrażenie opinii w terminie **30 dni** od otrzymania niniejszego projektu.

Ewentualne uwagi proszę przestać również drogą elektroniczną (w wersji edytowalnej) na adres e-mail: cudzoziemcy@mrpips.gov.pl. Brak odpowiedzi w wymienionym terminie pozwolę sobie uznać za akceptację projektu.

Informuję, że projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce

„Projekty aktów prawnych” oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

Podstawa prawna : art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440).

Załączniki - 3:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
2. Uzasadnienie
3. OSR

Rozdzielnik:

1. Pani Dorota Gardias – Przewodnicząca Forum Związków Zawodowych
2. Pan Piotr Duda – Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
3. Pan Piotr Ostrowski – Przewodniczący Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 621 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203, 473 i 734) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) miejscu pobytu stałego – oznacza to:

- a) miejsce zgodne z zameldowaniem na pobyt stały,
- b) miejsce pobytu z zamiarem stałego przebywania, jeżeli obywatel polski, cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obywatelem państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub obywatelem Konfederacji Szwajcarskiej, lub cudzoziemiec posiadający dokument, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384) nie jest zameldowany na pobyt stały;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmiocie powierzającym pracę cudzoziemcowi – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, lub osobę fizyczną, lub wspólnika spółki cywilnej, które na podstawie umowy lub innego stosunku prawnego powierzają lub zamierzają powierzyć pracę cudzoziemcowi;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2026 r. o wygaszeniu rozwiązań wynikających z ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

2) w art. 3:

a) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), wydanego przez inne państwo obszaru Schengen, lub”;

b) w ust. 5:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest absolwentem szkoły ponadpodstawowej, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, z późn. zm.³⁾) oraz posiada dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe uzyskane w tej szkole, lub”;

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) jest obywatelem państwa albo niezależnej jurysdykcji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7a.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach uzasadnionych potrzebami rynku pracy i kierunkami polityki migracyjnej, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 lub 7a, cudzoziemiec uprawniony do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi.”;

d) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Rada Ministrów, kierując się potrzebami rynku pracy i kierunkami polityki migracyjnej, może określić, w drodze rozporządzenia, państwa niebędące państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub niezależne jurysdykcje, których obywatele mogą wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę.”;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 286 z 01.11.2017, str. 9.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1160 i 1837 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 451 i 504.

3) w art. 4:

- a) w ust. 1 wyrazy „jego zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „powierzenia mu pracy”,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi przetwarza dane osobowe cudzoziemca przez okres wykonywania pracy przez cudzoziemca, a także przez okres 2 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym stosunek prawny będący podstawą powierzenia pracy cudzoziemcowi uległ rozwiązaniu lub wygasł, chyba że odrębne przepisy przewidują dłuższy okres przechowywania dokumentacji dotyczącej powierzenia pracy.”;

4) w art. 5:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powierzenie pracy cudzoziemcowi wymaga zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej przed dopuszczeniem go do pracy, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2. Zawarcie umowy z cudzoziemcem może nastąpić również za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym eUmowy do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661, z 2025 r. poz. 620 oraz z 2026 r. poz. 734).”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego, umowy o pracę nakładczą, umowy cywilnoprawnej lub w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, informuje go w formie pisemnej, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dopuszczenia cudzoziemca do pracy, o prawie wstępowania do związków zawodowych, przysługującym mu na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 549). Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 5a:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi powiadamia powiatowy urząd pracy o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8-18,

ust. 5 pkt 1-5 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 lub 7a, w ciągu 7 dni od dnia rozpoczęcia pracy przez cudzoziemca.”,

b) w ust. 4:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) adres siedziby albo miejsca pobytu stałego,”,

– w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) tytuł pobytu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8-18, lub przepis wydany na podstawie art. 3 ust. 7 lub 7a, stanowiący podstawę prawną uprawnienia do wykonywania pracy bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi.”,

c) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zmienił się rodzaj stosunku prawnego pomiędzy podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi a cudzoziemcem lub”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Właściwość powiatowego urzędu pracy oznacza się według:

a) siedziby albo miejsca pobytu stałego polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi,

b) stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez polski podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi będący obywatelem państwa - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który nie ma siedziby albo miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

c) głównego miejsca wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi nie ma siedziby albo miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) uchyla się ust. 7;

6) w art. 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Rozstrzygnięcie organu wyższego stopnia w sprawie zezwolenia na pracę wydaje się w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wpływu środka zaskarżenia, który nie zawiera braków formalnych, lub od dnia uzupełnienia braków formalnych środka zaskarżenia.”;

7) w art. 9:

a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie na temat okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g, zgodne ze stanem faktycznym w dniu złożenia wniosku;”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, składa podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi.

4b. W przypadku wniosku o wydanie zezwolenia na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez podmiot zagraniczny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, składa osoba, o której mowa w art. 41 pkt 3.”;

8) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi wnosi opłatę za każdy wniosek o wydanie zezwolenia na pracę. Wniosek złożony bez opłaty pozostawia się bez rozpoznania.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uiszczona należna opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi, chyba że na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 4 albo 5 odmówiono wydania zezwolenia na pracę.”;

9) w art. 13 w ust. 1:

a) w pkt 1:

– po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) utrudnia prowadzone postępowanie, uchylając się od złożenia wyjaśnień lub przedstawienia dokumentów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, gdy został do tego wezwany przez organ prowadzący sprawę,”,

– uchyla się lit. h,

b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) z informacji posiadanych przez organ wynika, że w okresie 2 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemiec, który posiadał zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi i wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy, nie wykonywał pracy na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że niewykonywanie pracy wynikało z uzasadnionych przyczyn, lub”;

c) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

„12) organ rozpatrujący wniosek o wydanie zezwolenia na pracę posiada informacje, że podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi w ciągu 2 lat przed dniem złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę naruszył obowiązki związane z innym zezwoleniem na pracę, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 3-5, 9 lub 10, został wezwany do dopełnienia tych obowiązków i ich nie dopełnił;

13) organ rozpatrujący wniosek o wydanie zezwolenia na pracę posiada informacje, że podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi nie wypłacił zaległego wynagrodzenia cudzoziemcowi, którego dotyczy wniosek, lub innemu cudzoziemcowi, i pomimo wezwania nie wypłacił cudzoziemcowi tego wynagrodzenia.”;

10) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Zezwolenie na pracę wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 3 lata i nie dłuższy niż okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca.”;

11) w art. 17:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 2,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi któremu wydano zezwolenie na pracę przekazuje organowi, który wydał zezwolenie na pracę, kopię umowy z cudzoziemcem w języku polskim, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, przed powierzeniem pracy cudzoziemcowi, a w przypadku kiedy cudzoziemcowi powierzono pracę na podstawie umowy o pomocy przy zbiorach – w terminie 7 dni od dnia powierzenia pracy.

1b. Jeżeli cudzoziemiec wykonywał pracę przed wydaniem zezwolenia na pracę zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1, art. 49 lub art. 51 ust. 3, kopię umowy

z cudzoziemcem należy przekazać w terminie 7 dni od dnia doręczenia zezwolenia na pracę.

1c. Jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie kolejnego zezwolenia na pracę na rzecz tego samego podmiotu powierzającego pracę, lecz na innym stanowisku lub za niższym wynagrodzeniem niż określone w poprzednim zezwoleniu na pracę, kopię umowy z cudzoziemcem należy przekazać w terminie w terminie 7 dni od dnia doręczenia zezwolenia na pracę.

1d. Jeżeli cudzoziemiec jest delegowany przez podmiot zagraniczny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot zagraniczny przekazuje organowi, który wydał zezwolenie na pracę, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, dokument podpisany przez pracodawcę zagranicznego i cudzoziemca, w którym określono warunki wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sporządzony w języku polskim lub z tłumaczeniem na język polski.”,

c) uchyla się ust. 4 i 5;

12) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli cudzoziemiec wykonywał pracę na podstawie zezwolenia na pracę i w okresie ważności tego zezwolenia podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi złożył wniosek o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę cudzoziemca w celu kontynuacji pracy na tym samym stanowisku lub w tym samym rodzaju pracy i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach określonych w wydanym zezwoleniu na pracę uważa się za legalną od dnia, w którym upłynął okres ważności wydanego zezwolenia, do dnia, w którym decyzja w sprawie wydania kolejnego zezwolenia na pracę stała się ostateczna. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.”;

13) w art. 22 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiada informacje, że podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi naruszył obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 3-5, 9 lub 10, związane z tym zezwoleniem na pracę, został wezwany do ich dopełnienia i ich nie dopełnił;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) posiada informacje, że podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi nie wypłacił wynagrodzenia cudzoziemcowi, którego dotyczy to zezwolenie na pracę, i po wezwaniu do wypłaty zaległego wynagrodzenia nie wypłacił tego wynagrodzenia;”;

14) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce pobytu stałego polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi, a w przypadku obywatela państwa – strony umowy o EOG ze względu na stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

15) w art. 27 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę dla tego samego polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi i dla tego samego cudzoziemca, na tym samym stanowisku pracy lub w tym samym rodzaju pracy, w wymiarze czasu pracy nie niższym i za wynagrodzeniem nie niższym niż określone w uprzednio wydanym zezwoleniu na pracę, ważnym w dniu złożenia kolejnego wniosku o wydanie zezwolenia na pracę;”;

16) w art. 28:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2025 r. poz. 469), którzy na podstawie decyzji o wsparciu są obowiązani do poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości przekraczającej 100 mln zł.”;

b) w ust. 7 wyrazy „w dniu” zastępuje się wyrazami „w terminie 7 dni następujących po dniu”;

17) w art. 30 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymiar czasu pracy nie będzie niższy niż 1/4 pełnego wymiaru czasu pracy i nie będzie wyższy niż pełny wymiar czasu pracy, a w przypadku umowy cywilnoprawnej liczba godzin pracy w miesiącu nie będzie niższa niż 40 i nie będzie wyższa niż 184.”;

18) w art. 32 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, b i d;”,
- b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „4) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
 - 5) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku ustalone według wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy cudzoziemca;”;
- 19) w art. 33 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) w przypadku umowy o pracę zawartej w niepełnym wymiarze czasu pracy zwiększono wymiar czasu pracy określony w zezwoleniu na pracę przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia.”;
- 20) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:
 - „Art. 35a. Do wniosku o wydanie zezwolenia na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji nie stosuje się przepisów art. 9 ust. 1 pkt 4 lit. f i g.”;
- 21) w art. 36 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) prokurenta osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców KRS. ”;
- 22) w art. 37 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, b i d;”;
- 23) w art. 40:
 - a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) w innym celu niż delegowanie do pracy w innym podmiocie i w innym celu niż świadczenie usług na rzecz podmiotu mającego siedzibę, miejsce stałego pobytu lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Usługa eksportowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oznacza usługę o charakterze tymczasowym i okazjonalnym wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot zagraniczny, który na tym terytorium nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507), na rzecz podmiotu, który ma siedzibę, miejsce stałego pobytu lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
 - c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce stałego pobytu podmiotu, na rzecz którego jest świadczona usługa, a jeżeli podmiot ten ma siedzibę lub miejsce stałego pobytu na terytorium państwa – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 24) w art. 44:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) uprawniony do pobytu na terytorium innego państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej i zatrudniony na podstawie stosunku pracy zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie, zazwyczaj wykonujący pracę w tym państwie, został czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) jest kierowcą delegowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kierowcą delegowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym na okres nieprzekraczający 30 dni w roku kalendarzowym.”;
- 25) w art. 50 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) polski podmiot powierzający pracę przekazuje cudzoziemcowi zaświadczenie o wpisie.”;
- 26) w art. 52 wyrazy „wpis do ewidencji wniosków ulega unieważnieniu z mocy prawa” zastępuje się wyrazami: „wpis do ewidencji wniosków wygasa z mocy prawa”;
- 27) w art. 56 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu, określone w zezwoleniu na pracę sezonową, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia.”;
- 28) w art. 58 w ust. 8 wyrazy „art. 50” zastępuje się wyrazami „art. 50 i 51”;
- 29) w art. 60 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy decyzja o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową stanie się ostateczna, wpis do ewidencji wniosków wygasa z mocy prawa.”;

30) w art. 62:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– w lit. h skreśla się wyraz „wykonywania”,

– dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) informację o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a w przypadku podmiotu niepodlegającego wpisowi do tych rejestrów – do innego odpowiedniego rejestru – w przypadku podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi prowadzącego działalność gospodarczą lub statutową.”;

– w pkt 2 uchyla się lit. e,

b) w ust. 2 wyrazy „we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę” zastępuje się wyrazami „w oświadczeniu o powierzeniu pracy cudzoziemcowi”;

31) w art. 63:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi składa się wraz z opłatą. Oświadczenie złożone bez opłaty pozostawia się bez rozpoznania.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należna opłata wniesiona w związku z oświadczeniem o powierzeniu pracy cudzoziemcowi nie podlega zwrotowi, chyba że na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 5 odmówiono wpisania oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.”;

32) w art. 65:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. ba–n, pkt 2 lub 4–13, lub”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisy art. 13 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

33) w art. 66 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rozstrzygnięcie organu wyższego stopnia w sprawie zezwolenia na pracę wydaje się w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wpływu środka zaskarżenia, który nie zawiera braków formalnych, lub od dnia uzupełnienia braków formalnych środka zaskarżenia.”;

- 34) w art. 67 w ust. 4 wyrazy „środek zaskarżenia wnosi się najpóźniej pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości” zastępuje się wyrazami „środek zaskarżenia wnosi się w terminie 7 dni po dniu usunięcia nieprawidłowości”;

- 35) po art. 67 dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a. Wpis oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń nie zwalnia z wymogów określonych odrębnymi przepisami, od których spełnienia jest uzależnione wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności regulowanej.”;

- 36) w art. 68:

- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy;”;

- b) uchyla się ust. 2 i 3;

- 37) w art. 69:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nastąpiła zmiana siedziby, miejsca stałego pobytu, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, nazwy lub formy prawnej:

- a) polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi lub
b) pracodawcy użytkownika;”;

- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zwiększono wymiar czasu pracy określony w oświadczeniu o powierzeniu pracy cudzoziemcowi nie więcej niż do pełnego wymiaru czasu pracy;”;

- 38) w art. 70 ust. 5 wyrazy „wpis oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń ulega unieważnieniu z mocy prawa” zastępuje się wyrazami „wpis oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń wygasa z mocy prawa.”;

- 39) w art. 72:

- a) w ust. 3 w pkt 1 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, jeżeli posiada,”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Wnioski, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia oraz dokumenty i pisma ich dotyczące, a także cyfrowe odwzorowania dokumentów wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta. Przepis art. 63 § 1 zdanie drugie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. Wnioski, odwołania, zażalenia, oraz wyjaśnienia i pisma sporządzone przez podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi dołączane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, są podpisywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Przepis art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

40) w art. 73:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) powiadomień o powierzeniu pracy cudzoziemcowi.”,

b) w ust. 3 pkt 2 wyrazy „pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „pkt 2–4”,

c) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

„4. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę przetwarza się:

- a) dane, o których mowa w art. 9 ust. 1,
- b) informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu,
- c) informacje o umowach, o których mowa w art. 17 ust. 1a–1d,
- d) informacje o powiadomieniach, o których mowa w art. 18 ust. 2, art. 19 i art. 33 ust. 1

– w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

5. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową przetwarza się:

- a) dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 47,
- b) informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji wniosków, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu,
- c) informacje o umowach, o których mowa w art. 17 ust. 1a–1c

- w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

6. W rejestrze spraw dotyczących oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi przetwarza się:

- a) dane, o których mowa w art. 62 ust. 1–3 i art. 70 ust. 1, 2 i 5,
- b) informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji oświadczeń, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu,
- c) informacje o umowach, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 2,
- d) informacje o powiadomieniach, o których mowa w art. 70 ust. 1 i 2

- w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.”,

- c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W rejestrze spraw dotyczących powiadomień o powierzeniu pracy cudzoziemcowi przetwarza się dane, o których mowa w art. 5a ust. 4 i 5.”;

- 41) w art. 74 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane osobowe w rejestrze centralnym w celu realizacji zadań własnych i udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom w zakresie określonym przepisami prawa.”;

- 42) w art. 75:

- a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 84 ust. 1 lub 3-5” zastępuje się wyrazami „art. 84 ust. 1, 3–5 lub 10”,
- b) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 84 ust. 1 lub 3-5” zastępuje się wyrazami „art. 84 ust. 1, 3–5 lub 10”,
- c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi może pozyskać z Krajowego Rejestru Karnego nieodpłatnie w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje o:”;

- 43) w art. 84:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto nielegalnie powierza pracę cudzoziemcowi, podlega karze grzywny od 3000 zł do 50 000 zł za jednego cudzoziemca.”,

b) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Kto za pomocą wprowadzenia cudzoziemca w błąd, wyzyskania błędu, wykorzystania zależności służbowej lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza cudzoziemca do nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 6000 zł do 50 000 zł za jednego cudzoziemca.

4. Kto żąda od cudzoziemca korzyści majątkowej w zamian za podjęcie działań zmierzających do uzyskania zezwolenia na pracę lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 6000 zł do 50 000 zł za jednego cudzoziemca.

5. Kto za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza inną osobę do nielegalnego zatrudnienia cudzoziemca, podlega karze grzywny od 6000 zł do 50 000 zł za jednego cudzoziemca.”,

c) w ust. 7 wyrazy „art. 18 ust. 2 lub art. 19” zastępuje się wyrazami art. 18 ust. 2, art. 19 lub art. 33 ust. 1”,

d) ust. 10–13 otrzymują brzmienie:

„10. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub przekazuje nieprawdziwe informacje o podjęciu, niepodjęciu lub zakończeniu pracy przez cudzoziemca na podstawie oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 zł.

11. Kto bezpośrednio korzysta z pracy cudzoziemca, od którego jest wymagane posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, skierowanemu do wykonywania pracy przez podmiot niebędący agencją pracy tymczasowej, podlega karze grzywny od 6 000 zł do 50 000 zł.

12. Kto będąc podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi, od którego jest wymagane posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, kieruje go do wykonywania pracy na rzecz innego podmiotu na innej podstawie niż umowa przewidująca wykonywanie pracy tymczasowej, podlega karze grzywny od 6000 zł do 50 000 zł.

13. Jeżeli wykroczenie, o którym mowa w ust. 1 lub 3–5, dotyczy powierzenia pracy wielu cudzoziemcom, karę wymierza się w kwocie stanowiącej sumę kar wymierzonych odpowiednio na podstawie przepisów ust. 1 lub 3–5.”;

44) w art. 85 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Nie podlega karze za wykroczenie określone w art. 84 ust. 1, polegające na powierzeniu pracy cudzoziemcowi nieposiadającemu ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kto, powierzając pracę cudzoziemcowi, spełnił łącznie następujące warunki”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48 w ust. 11 uchyla się pkt 16;
- 2) w art. 54 w ust. 1 uchyla się pkt 16.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zaświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie wydane na okresy, o których mowa w art. 53 tej ustawy, jest ważne do końca ostatniego okresu pracy wskazanego w tym zaświadczeniu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620 i z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyty w art. 16, w art. 26 w ust. 1 w pkt 9, w art. 279, w art. 280 w ust. 1 i 4, w art. 288 w ust. 5, w art. 300 w ust. 3 w pkt 4, w art. 423 w różnych przypadkach wyraz „ustawa” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „niniejsza ustawa lub ustawa z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 2) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP realizujący zadania określone niniejszą ustawą lub ustawą z dnia 20 marca 2025 r. z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą korzystać ze szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych, dotyczących realizacji zadań wynikających bezpośrednio lub pośrednio z tych ustaw, finansowanych z Funduszu Pracy.”;

- 3) art. 278 otrzymuje brzmienie:

„Art. 278. Środki trwałe, wartości niematerialne i prawne lub wyposażenie zakupione ze środków Funduszu Pracy przez publiczne służby zatrudnienia i OHP na potrzeby związane z realizacją zadań określonych w ustawie lub ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stają się własnością Skarbu Państwa albo właściwego samorządu terytorialnego do wyłącznej dyspozycji odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, wydzielonej komórki organizacyjnej urzędu obsługującego właściwego wojewodę realizującej zadania określone w tych ustawach, PUP, WUP i OHP.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o wygaszeniu rozwiązań wynikających z ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 203) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. W okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do obywateli Ukrainy przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub 2, oraz osób, których dotyczy zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 1 pkt 12 i art. 5a ustawy zmienianej w art. 19.”.

Art. 6. 1. Do postępowań administracyjnych w sprawach zezwoleń na pracę lub oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Minister właściwy do spraw pracy dostosuje systemy teleinformatyczne przeznaczone do wykonywania zadań określonych ustawą, o której mowa w art. 1, do przepisów niniejszej ustawy w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych przeznaczonych do wykonywania zadań określonych ustawą, o której mowa w art. 1, do czynności wykonywanych z pomocą tych systemów stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Małgorzata Wójcik
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-podpisano elektronicznie-/

UZASADNIENIE

Rozpoczęcie prac nad nowelizacją ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 621, z późn. zm.) (dalej jako „ustawa o warunkach (...))” zainicjowała propozycja Ministerstwa Rozwoju i Technologii, zakładająca wprowadzenie ułatwień w dostępie do polskiego rynku pracy dla obywateli państw wysoko rozwiniętych. Propozycja ta uzyskała aprobatę podczas posiedzenia międzyresortowego Zespołu do spraw Migracji, co potwierdza jej zgodność z kierunkami prowadzonej polityki migracyjnej.

Projektowane ułatwienia polegają na wprowadzeniu możliwości zwolnienia obywateli wybranych państw z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Katalog tych państw zostanie określony w rozporządzeniu, którego wydanie będzie miało charakter fakultatywny, co zapewni elastyczność reagowania na zmieniającą się sytuację społeczno-gospodarczą oraz potrzeby rynku pracy. Wybór państw objętych zwolnieniem będzie poprzedzony szczegółową analizą, a skutki regulacji zostaną przedstawione w ocenie skutków regulacji do rozporządzenia wydanego na podstawie przepisów ustawy. Należy podkreślić, że proponowane rozwiązanie będzie miało charakter powszechny w odniesieniu do obywateli państw objętych rozporządzeniem i nie będzie ograniczone wyłącznie do osób wysoko wykwalifikowanych. Tym samym będzie ono stanowiło uzupełnienie istniejących instrumentów, takich jak Niebieska Karta UE, umożliwiając szerszy dostęp do rynku pracy i lepsze dostosowanie podaży pracy do zróżnicowanych potrzeb gospodarki. Brak obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę w praktyce będzie oznaczać możliwość niezwłocznego podjęcia zatrudnienia przez cudzoziemca, bez konieczności przechodzenia dodatkowych procedur administracyjnych. Rozwiązanie to ma szczególne znaczenie w sytuacjach wymagających szybkiej reakcji, zwłaszcza gdy wykonywana praca lub usługa ma charakter terminowy, a pobyt cudzoziemca w Polsce jest krótkotrwały, na przykład w związku z serwisem specjalistycznego sprzętu nabytego przez polskie przedsiębiorstwo lub przeprowadzeniem szkolenia pracowników w zakresie obsługi zakupionych urządzeń.

Z danych gromadzonych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wynika, że w odniesieniu do obywateli wybranych przykładowo dziesięciu państw wysoko rozwiniętych, tj. Australii, Kanady, Japonii, Republiki Korei, Nowej Zelandii, Singapuru, Izraela, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanii oraz Tajwanu, które mogłyby zostać objęte rozporządzeniem przewidującym zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, w 2025 r. wydano łącznie 2254 zezwolenia na pracę. Stanowi to około 1% wszystkich zezwoleń

wydanych cudzoziemcom w tym okresie. Struktura wydanych zezwoleń według obywatelstwa przedstawia się następująco: Australia – 36, Izrael – 122, Japonia – 224, Kanada – 101, Republika Korei – 856, Nowa Zelandia – 9, Singapur – 7, Stany Zjednoczone Ameryki – 466, Tajwan – 17, Wielka Brytania – 416 (łącznie 2254). Analiza struktury zawodowej wskazuje na istotne różnice pomiędzy tą grupą cudzoziemców a ogółem osób pracujących w Polsce na podstawie zezwoleń na pracę. W 2025 r. ponad 70% zezwoleń wydanych obywatelom wskazanych państw dotyczyło wykonywania pracy w zawodach specjalistycznych i menedżerskich. Dla porównania, udział tych zawodów w ogólnej liczbie zezwoleń wydanych cudzoziemcom, niezależnie od obywatelstwa, wyniósł jedynie około 3%. Oznacza to, że obywatele państw wysoko rozwiniętych są zatrudniani przede wszystkim na stanowiskach wymagających wysokich kwalifikacji i kompetencji zarządczych, podczas gdy w przypadku ogółu cudzoziemców dominują zawody charakterystyczne dla prac prostych.

Dodatkowo należy wskazać, że w odniesieniu do tej grupy cudzoziemców odnotowuje się istotnie niższy odsetek decyzji odmownych. W 2025 r. wydano jedynie 19 decyzji odmownych dla obywateli wskazanych państw, co oznacza, że wojewodowie wydawali decyzje odmowne około sześciokrotnie rzadziej niż w przypadku ogółu cudzoziemców. Świadczy to zarówno o wysokim poziomie zgodności z obowiązującymi przepisami po stronie podmiotów powierzających pracę, jak i o niskim ryzyku nadużyć w tej grupie. Przedstawione dane wskazują, że ewentualne objęcie obywateli państw wysoko rozwiniętych uproszczonym dostępem do rynku pracy nie będzie miało istotnego wpływu na skalę napływu cudzoziemców do Polski, natomiast może w znaczący sposób przyczynić się do zwiększenia elastyczności rynku pracy oraz poprawy warunków realizacji projektów inwestycyjnych, w szczególności w obszarach wymagających wysokospecjalistycznych kompetencji.

Niezależnie od zmian dotyczących uproszczenia dostępu do polskiego rynku pracy obywatelom określonych państw projekt ustawy zawiera także inne zmiany legislacyjne, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu legalizacji pracy cudzoziemców oraz prawidłowej interpretacji przepisów ustawy o warunkach (...).

W trakcie rocznego okresu stosowania przepisów ustawy o warunkach (...) zidentyfikowano obszary, w których przepisy ustawy są nieprecyzyjne przez co są interpretowane w sposób niejednolity przez podmioty stosujące prawo, w szczególności organy administracji publicznej oraz pracodawców w związku z czym wymagają one uszczelnienia lub doprecyzowania.

Art. 1 projektu ustawy zawiera zmiany przepisów ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium RP.

Art. 1 pkt 1 projektu ustawy. W art. 2 ustawy o warunkach (...), który zawiera słowniczek pojęć ustawowych dodano definicję miejsca pobytu stałego. Projektowana zmiana dotyczy osób fizycznych powierzających pracę cudzoziemcom i ma na celu wyeliminowanie rozbieżności interpretacyjnych oraz jednoznaczne określenie, jak należy rozumieć pojęcie miejsca pobytu stałego. Jest to szczególnie istotne z punktu widzenia sprawnego ustalania właściwości miejscowej organu (wojewody lub starosty) prowadzącego postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę lub wpisu oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń. Zgodnie z projektowaną regulacją miejsce pobytu stałego utożsamia się z miejscem zameldowania na pobyt stały. W przypadku gdy podmiot nie posiada tego meldunku, miejsce stałego pobytu ustala się w oparciu o miejsce pobytu z zamiarem stałego przebywania. Jednak rozwiązanie to dotyczy tylko określonego katalogu podmiotów – obywateli polskich, obywateli państw członkowskich UE, EFTA, Konfederacji Szwajcarskiej oraz cudzoziemców legitymujących się dokumentami określonymi w art. 43 ust. 1 lub 2 ustawy o ewidencji ludności.

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, kto może być podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi – spółka cywilna czy wspólnik spółki cywilnej, w art. 2 pkt 4 ustawy o warunkach (...) doprecyzowano definicję podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi uwzględniając wspólnika spółki cywilnej.

Art. 1 pkt 2 projektu ustawy wprowadza doprecyzowanie pojęcia dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen, o którym mowa w **art. 3 ust. 3 pkt 5** ustawy o warunkach (...). W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, czy pojęcie dokumentu pobytowego obejmuje również wizy wydane przez inne państwo obszaru Schengen w art. 3 pkt 5 ustawy zmienianej doprecyzowano, że przepis odnosi się do dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich.

Art. 1 pkt 2 lit b projektu ustawy dotyczy zmiany **art. 3 ust. 5 pkt 2** ustawy o warunkach (...), który przewiduje zwolnienie z zezwolenia na pracę cudzoziemca będącego absolwentem szkoły ponadpodstawowej, który posiada kwalifikacje zawodowe uzyskane na terytorium RP. W przepisie doprecyzowano, że kwalifikacje zawodowe powinny być uzyskane w tej szkole ponadpodstawowej, której absolwentem jest cudzoziemiec. Brak doprecyzowania w tym zakresie budziło wątpliwości dotyczące miejsca uzyskania kwalifikacji przez cudzoziemca.

W **ust. 5** dodano pkt 7, na mocy którego cudzoziemcy z wybranych państw wysokorozwiniętych będą mogli korzystać z dostępu do rynku pracy bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę. Lista państw, których obywatele będą objęci tym zwolnieniem może zostać określona na mocy rozporządzenia Rady Ministrów.

Art. 1 pkt 2 lit c i d projektu ustawy. W **art. 3 ust. 7a** ustawy o warunkach (...) umieszczono przepisy upoważniające Radę Ministrów do wydania rozporządzenia określającego państwa, których obywatele mogą wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę. Wydanie rozporządzenia będzie miało charakter fakultatywny. W związku z nową podstawą do zwolnienia z cudzoziemców z wymogu posiadania zezwolenia na pracę odpowiednio doprecyzowano także art. 3 ust. 6 ustawy o warunkach (...).

Art. 1 pkt 4 projektu ustawy. Zmieniany przepis **art. 5 ust. 1** ustawy o warunkach (...) dotyczy obowiązku zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej. W przepisie doprecyzowano, że zawarcie umowy z cudzoziemcem może nastąpić również za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym eUmowy do obsługi niektórych umów.

Aby ułatwić kontrolę przestrzegania obowiązku informowania cudzoziemca o prawie do wstępowania do związków zawodowych, w **art. 5 ust. 4** ustawy o warunkach (...) określono termin dopełnienia tego obowiązku nie później niż w ciągu 7 dni od dnia dopuszczenia cudzoziemca do pracy.

Art. 1 pkt 5 projektu ustawy. Znowelizowano przepis **art. 5a ust. 1** ustawy o warunkach (...). Po zmianach obowiązek powiadomienia powiatowego urzędu pracy o powierzeniu pracy cudzoziemcowi w ciągu 7 dni od dnia rozpoczęcia pracy przez cudzoziemca rozszerzono na przypadki, w których cudzoziemiec jest zwolniony z zezwolenia na pracę. Obowiązek powiadomienia o podjęciu pracy oraz warunkach jej wykonywania umożliwi kompleksowe monitorowanie napływu obywateli z państw trzecich na polski rynek pracy. Obecnie informacje o wykonywaniu pracy przez cudzoziemców są zbierane tylko w oparciu o dokumenty legalizujące pracę m.in. zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Brak jest rozwiązań, które pozwalałyby na monitorowanie podejmowania pracy przez cudzoziemców, którzy mogą wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub bez oświadczenia o powierzeniu pracy. Wprowadzenie obowiązku powiadomienia w tych przypadkach dostarczy służbom kontrolnym informacji o pracy cudzoziemców mających uproszczony dostęp do rynku pracy, co będzie miało pozytywny wpływ na skuteczność w walce z nadużyciami.

W związku z wątpliwościami interpretacyjnymi oraz niejednoznacznością przepisu, doprecyzowano treść **art. 5a ust.5 pkt 1** ustawy zmienianej, który w dotychczasowym brzmieniu dotyczy zmiany rodzaju umowy pomiędzy podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi a obywatelem Ukrainy. Po nowelizacji przepis odwołuje się do zmiany rodzaju stosunku prawnego pomiędzy podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi a cudzoziemcem, w związku z tym nie będzie wątpliwości, czy w przypadku zamiany umowy o pracę na czas określony na umowę na czas nieokreślony przepis będzie miał zastosowanie.

W art. 5a ust. 6 ustawy o warunkach (...) określono właściwość powiatowego urzędu pracy do złożenia powiadomienia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Obowiązek złożenia tego powiadomienia - dotychczas dotyczący tylko cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej - po nowelizacji ustawy o warunkach (...), obejmie także podmioty powierzające pracę cudzoziemcom zwolnionym z zezwolenia na pracę.

Znowelizowany art. 5a ust. 6 ustawy o warunkach (...) modyfikuje oznaczenie właściwości miejscowej powiatowych urzędów pracy w zakresie przyjmowania powiadomień o powierzeniu pracy cudzoziemcom. Dotychczasowy obowiązek złożenia powiadomienia, ograniczony wyłącznie do osób objętych ochroną czasową, został rozszerzony na wszystkich pracodawców zatrudniających cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Z uwagi na zmianę podmiotową, należało rozbudować kryteria wyznaczania właściwości miejscowej powiatowych urzędów pracy, dostosowując je do nowych kategorii cudzoziemców, których zatrudnienie wymaga złożenia powiadomienia o powierzeniu pracy.

Uchylenie ust. 7 ma związek z uzupełnieniem przepisów o przetwarzaniu danych, zawartych w rozdziale 7 ustawy o warunkach (...), przewidzianym w przepisach art. 1 pkt 40 projektu.

Art. 1 pkt 6 projektu ustawy. W ustawie określono termin dotyczący rozstrzygania spraw wydawania zezwoleń na pracę przez organ odwoławczy. Organem wyższego stopnia w sprawach zezwoleń na pracę jest minister właściwy do spraw pracy. Przyjęto, że rozstrzygnięcia organu wyższego stopnia powinny być wydawane w terminie nie dłuższym niż 60 dni. Powodem wydłużenia 30-dniowego terminu przewidzianego w Kodeksie postępowania administracyjnego jest obciążenie organu odwoławczego dużą liczbą spraw o dużym stopniu skomplikowania, które są przesyłane z urzędów w całej Polsce, co w praktyce oznacza brak możliwości rozpatrywania środków zaskarżenia w terminie określonym w Kpa.

Art. 1 pkt 7 projektu ustawy. Do ustawy o warunkach (...) wprowadzono rozwiązanie, które umożliwi złożenie oświadczenia na temat okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c-g, czyli tzw. „oświadczenia o niekaralności” przez pełnomocnika pracodawcy zagranicznego, w przypadku wniosku o wydanie zezwolenia na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez podmiot zagraniczny na terytorium RP. Według przepisów art. 41 pkt 3 ustawy o warunkach (...) podmiot zagraniczny, który ubiega się o wydanie zezwolenia na pracę w celu delegowania na terytorium Polski ma obowiązek wskazać osobę przebywającą na terytorium RP, upoważnioną do działania w imieniu tego podmiotu oraz umocowaną do jego reprezentacji wobec wojewody i innych organów. Zgodnie z nowymi przepisami osoba ta będzie miała prawo złożyć „oświadczenie o niekaralności” w imieniu podmiotu zagranicznego delegującego cudzoziemca do pracy w Polsce. Obecne przepisy wymagają, aby to oświadczenie złożyła osoba lub osoby bezpośrednio reprezentujące podmiot zagraniczny, co bywa trudne do realizacji w praktyce, ponieważ wymaga złożenia dokumentu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, do którego dostęp jest utrudniony poza terytorium RP.

Art. 1 pkt 8 projektu ustawy. W art.10 ust. 1 ustawy o warunkach (...) wprowadzono rozwiązanie, zgodnie z którym wniosek o wydanie zezwolenia na pracę złożony bez opłaty pozostawia się bez rozpoznania. Jednocześnie doprecyzowano ust. 4, w celu wyeliminowania wątpliwości, że można uzyskać zwrot opłaty, gdy wniosek o wydanie zezwolenia na pracę nie został złożony. Przepis został wprowadzony w odpowiedzi na liczne pytania dotyczące podstawy zwrotu opłaty, która wpłynęła przed złożeniem wniosku, a wniosek ostatecznie nie został złożony.

Art. 1 pkt 9 projektu ustawy. W art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. ba ustawy o warunkach (...) dodano nową przesłankę odmowy udzielenia zezwolenia na pracę, która wiąże się z utrudnianiem postępowania przez podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi. Dodanie tej przesłanki ma na celu przeciwdziałanie sytuacjom, w których podmioty powierzające pracę paraliżują proces decyzyjny w sprawach wydawania zezwoleń na pracę. Często pomimo wezwań organu pracodawcy nie dostarczają kluczowych dokumentów, co generuje poważne trudności w zebraniu kompletnego materiału dowodowego. Nowy przepis pozwala odmówić wydania zezwolenia bezpośrednio ze względu na utrudnianie postępowania, zabezpieczając organ przed koniecznością rozstrzygania spraw na podstawie niepełnych lub wątpliwych informacji i dowodów.

Doprecyzowano przesłankę odmowy określoną w art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy o warunkach (...), która dotyczy faktycznego podjęcia pracy przez cudzoziemca, który wjechał do Polski posiadając zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu pracy. Z doświadczeń związanych ze stosowaniem tej podstawy do odmowy udzielenia zezwolenia wynika, że organ nie mógł wydać rozstrzygnięcia ponieważ nie miał możliwości zebrania materiału dowodowego, który potwierdza lub wyklucza zastosowanie przedmiotowej przesłanki odmowy. Dotychczasowe brzmienie przepisu zobowiązuje organ do poszukiwania dowodów w celu ustalenia okoliczności faktycznych w sprawie, co często wiąże się z długotrwałym postępowaniem wyjaśniającym, które nie przynosi oczekiwanych rezultatów. Urzędom bardzo trudno jest sprawdzić, czy cudzoziemiec nie podjął pracy z własnej winy. Wniosek składa pracodawca, który nie ma żadnej wiedzy o tym gdzie cudzoziemiec wcześniej pracował. Nie ma także dostępu do informacji o wcześniejszej pracy cudzoziemca. Cudzoziemiec twierdzi że pracował u innego podmiotu niż ten, który uzyskał zezwolenie na pracę, ale często nie jest świadomy, że jego praca mogła być nielegalna. W efekcie niesłuszne konsekwencje polegające na odmowie wydania zezwolenia mogą spaść na uczciwych pracodawców lub cudzoziemców, którzy zostali wykorzystani przez inne podmioty. Organ nie mając możliwości sprawdzenia tej przesłanki w sposób nie budzący wątpliwości opiera swoją decyzję na oświadczeniu pracodawcy lub cudzoziemca, które mają słabą wartość dowodową. Aby zapewnić realizację rzeczywistego celu tego przepisu, tj. zapobieganie nadużyciom polegającym na wykorzystywaniu polskich zezwoleń na pracę do uzyskania wizy w celu dostania się na terytorium innych państw UE ww. przesłanka odmowy powinna być stosowana w przypadkach, gdy nie ma wątpliwości, że cudzoziemiec nie podjął żadnej pracy w Polsce. Doprecyzowanie przesłanki odmowy poprzez dodanie wyrażenia „z informacji posiadanych przez organ” uprości postępowanie pozwalając wydać decyzję negatywną tylko w przypadkach, gdy organowi udało się zebrać informacje potwierdzające istnienie okoliczności uzasadniających zastosowanie przesłanki odmowy, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy.

Dotychczasową przesłankę odmowy wydania zezwolenia na pracę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy o warunkach (...), przekształcono w dwie odrębne podstawy prawne odmowy udzielenia zezwolenia, które uwzględniono w **art. 13 ust. 1 pkt 12 i 13** tej ustawy. Zmiana ta ma na celu usunięcie niejasności interpretacyjnych. Poprzedni przepis był sformułowany w sposób mało czytelny, co utrudniało urzędnikom jego jednolite stosowanie w praktyce. Nowe przepisy precyzyjnie rozdzielają różne stany faktyczne. Przesłanka określona w pkt 12 będzie miała zastosowanie m.in. w przypadku, gdy organ uzyska informację o

niedopełnianiu przez podmiot powierzający pracę obowiązków związanych z dostosowaniem umowy zawartej z cudzoziemcem do warunków określonych w wydanym zezwoleniu na pracę, a także o odmowie udostępnienia określonych dokumentów uprawnionym organom. Warunkiem zastosowania tej podstawy odmowy będzie obowiązek wezwania podmiotu do dopełnienia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1 pkt 1, 3-5, 9 lub 10 ustawy o warunkach (...). Dopiero niezastosowanie się do wezwania organu będzie skutkowało wydaniem decyzji odmownej. Podobny mechanizm przewidziano w dodanym pkt 13, który stanowi podstawę, odmowy wydania zezwolenia na pracę, jeżeli podmiot powierzający pracę nie wypłacił zaległego wynagrodzenia cudzoziemcowi, którego dotyczy wnioszek lub innemu cudzoziemcowi. W tym przypadku także konieczne jest wezwanie do wypłaty zaległego wynagrodzenia.

Art. 1 pkt 10 projektu ustawy. W art. 15 ustawy doprecyzowano, że zezwolenie na pracę może być wydane na okres do 3 lat ale nie dłuższy niż termin ważności dokumentu podróży cudzoziemca. Przepis ma na celu zapobieganie sytuacjom, w których zmiana paszportu przez cudzoziemca ze względu na utratę jego ważności utrudni potwierdzenie tożsamości tego cudzoziemca w kontekście wymiany danych pomiędzy systemami teleinformatycznymi. Ma to szczególnie istotne znaczenie przy składaniu wniosków wizowych oraz przekraczaniu granicy RP.

Art. 1 pkt 11 projektu ustawy. Znowelizowano przepis art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy o warunkach (...), który dotyczy obowiązku proporcjonalnego podwyższenia wynagrodzenia w przypadku zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca. Modyfikacja polega na wykreśleniu z jego treści odesłania do umów cywilnoprawnych. Zmiana ta ma charakter porządkujący i wynika bezpośrednio z logiki przepisów o zatrudnianiu cudzoziemców. Ustawa nie przewiduje możliwości zwiększenia liczby godzin pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej bez wcześniejszego uzyskania nowego zezwolenia na pracę. W związku z tym obowiązek proporcjonalnego podwyższenia wynagrodzenia w tym przepisie stał się bezprzedmiotowy. Nowe brzmienie przepisu ogranicza ten obowiązek wyłącznie do osób zatrudnionych na umowę o pracę w niepełnym wymiarze czasu.

Ze względu na wątpliwości, które były zgłaszane w związku ze stosowaniem przepisów art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy o warunkach (...) doprecyzowano okoliczności spełnienia obowiązku przekazania kopii umowy z cudzoziemcem za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w zależności od tego czy praca jest podjęta po raz pierwszy, czy jest kontynuacją zatrudnienia u tego samego podmiotu lub cudzoziemiec korzysta z możliwości wykonywania pracy w

procedurze. Uchylono przepis art. 17 ust. 1 pkt 2 i w dodanych ustępach 1a-1d uregulowano sposób spełnienia obowiązku przekazania kopii umowy w zależności od okoliczności związanych z podjęciem i wykonywaniem pracy przez cudzoziemca.

Art. 1 pkt 12 projektu ustawy. Celem nowelizowanego **art. 21 ust. 1** ustawy o warunkach (...) jest wprowadzenie ułatwienia dla cudzoziemców, którzy kontynuują pracę na tym samym stanowisku i u tego samego pracodawcy. W ww. przepisie doprecyzowano, że możliwość uznania pracy za legalną w trakcie procedury uzyskania zezwolenia na pracę dla tego samego podmiotu powierzającego pracę powinno dotyczyć tylko cudzoziemców wykonujących pracę na podstawie poprzedniego zezwolenia na pracę uzyskanego przez pracodawcę, który występuje o kolejne zezwolenie. Przepis w obecnym brzmieniu pozwala na pracę w procedurze cudzoziemcom, którzy nie wykonywali pracy na podstawie zezwolenia na pracę, wydanego podmiotowi powierzającemu pracę, a to jest sprzeczne z celem nowelizowanej regulacji.

Art. 1 pkt 13 projektu ustawy. W art. 22 ust. 1 pkt 5 i 5a ustawy o warunkach (...) dodano analogiczne przesłanki uchylecia zezwolenia na pracę jakie zostały przewidziane przy odmowie jego wydania w art. 13 ust. 1 pkt 12 i 13 ustawy. Zmiana ta ma na celu zachowanie spójności przepisów oraz usunięcie niejasności interpretacyjnych, które dotychczas utrudniały urzędnikom jednolite stosowanie prawa.

Art. 1 pkt 14 projektu ustawy. W art. 26 ust. 1 ustawy o warunkach (...) doprecyzowano właściwość miejscową wojewody do wydania zezwolenia na pracę polskiemu podmiotowi powierzającemu pracę cudzoziemcowi w przypadku gdy tym podmiotem jest obywatel państwa – strony umowy EOG. Obecne brzmienie przepisu określającego właściwość organu pomija tą grupę podmiotów pomimo, że definicja polskiego podmiotu powierzającego pracę obejmuje obywateli państw EOG, którzy prowadzą działalność gospodarczą na terytorium Polski. Z tego względu w art. 26 ust. 1 uzupełniono określenie właściwości wojewody ze względu na stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1 pkt 15 projektu ustawy. Przepisy art. 27 ustawy o warunkach (...) określają kolejność rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na pracę. W art. 27 pkt 2 doprecyzowano, że wnioski o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę dla tego samego pracodawcy i tego samego cudzoziemca mogą korzystać z pierwszeństwa, jeżeli praca będzie wykonywana na tym samym stanowisku lub w tym samym rodzaju pracy. Przepis ma na celu wprowadzenie ułatwienia dla podmiotów i cudzoziemców, którzy kontynuują współpracę, a nie traktowanie w sposób wyjątkowy wniosków, które dotyczą kolejnego zezwolenia na pracę.

Art. 1 pkt 16 lit. a projektu ustawy. Znowelizowano przepis art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy, który w nowym brzmieniu będzie dotyczył tylko przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości przekraczającej 100 mln zł. Celem zmiany jest ograniczenie liczby podmiotów, które mogą być umieszczone w wykazie przedsiębiorców wykonujących na terytorium RP działalność gospodarczą o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Zbyt duża liczba podmiotów „uprzywilejowanych” powoduje faktyczną nieskuteczność mechanizmu pierwszeństwa. Obecnie z tego ułatwienia może korzystać ok. 2500 podmiotów, po wprowadzeniu zmiany będzie ograniczenie do ok. 400 podmiotów. W przypadku, gdy zbyt wielu wnioskodawców ma prawo do rozpatrzenia sprawy poza kolejnością czas wydania zezwolenia dla tych podmiotów wydłuża się, a przedsiębiorcy „nieuprzywilejowani” są zmuszeni do długiego oczekiwania na załatwienie swoich spraw. Taka sytuacja oznacza dyskryminację podmiotów, które nie zostały objęte wykazem przedsiębiorców, a dla podmiotów „uprzywilejowanych” - utratę atrakcyjności uprawnienia do rozpatrzenia sprawy poza kolejnością. Ponadto zbyt obszerna lista podmiotów, które mają prawo do rozpatrzenia wniosku z pierwszeństwem, w praktyce prowadzi do braku możliwości stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, określających terminy załatwiania spraw. Przepisy art. 27 ustawy o warunkach (...) są rozwiązaniem szczególnym wobec przyjętej w Kpa zasady, że sprawy są rozpatrywane zgodnie z kolejnością ich wpływu do urzędu w określonych terminach. Jeżeli spraw załatwianych w pierwszej kolejności jest niewiele, zasada ogólna nie doznaje ograniczenia, a podmioty uprawnione faktycznie korzystają z możliwości szybszego uzyskania zezwolenia na pracę. Natomiast w przypadku, gdy w wykazie będzie wielu przedsiębiorców, którzy mają prawo do szybkiego rozpatrzenia sprawy – organ nie będzie w stanie zapewnić innym podmiotom prawa do rozpatrzenia ich wniosku w terminach określonych przepisami Kpa. Zmiana przepisów w taki sposób, aby pierwszeństwem byli objęci przedsiębiorcy strategiczni korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości większej niż 100 mln zł zmniejszy listę podmiotów „uprzywilejowanych” z ok. 2500 do ok. 400 podmiotów. Skutkiem takiej zmiany będzie szybkie rozpatrywanie spraw pracodawców objętych pierwszeństwem, a jednocześnie usprawnienie postępowań innych podmiotów.

Art. 1 pkt 16 lit. b projektu ustawy. W art. 28 ust. 7 ustawy o warunkach (...) wprowadzono termin 7 dni na usunięcie z wykazu przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości

przekraczającej 100 mln zł. Obecne brzmienie przepisu przewiduje obowiązek usunięcia z wykazu tych podmiotów w dniu, w którym miało miejsce zdarzenie określone w ust. 7 pkt 1-4. Dotrzymanie tego terminu w niektórych przypadkach może być trudne do realizacji zgodnie z przepisem albo niemożliwe. Z tego względu wydłużono termin usunięcia przedsiębiorców z wykazu.

Art. 1 pkt 17 projektu ustawy. Art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy o warunkach (...) został uzupełniony o rozwiązanie dotyczące umowy cywilnoprawnej. Przepis obecnie reguluje wyłącznie minimalny wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę tj. ¼ etatu. Brak odniesienia do umowy cywilnoprawnej jest luką prawną która powstała na zaawansowanym etapie prac legislacyjnych nad ustawą o warunkach (...) w związku ze zmianą koncepcji zakładającej możliwość powierzenia pracy cudzoziemcowi tylko na podstawie umowy o pracę. Przepis uzupełniono dodając analogiczną liczbę godzin pracy w przypadku umowy cywilnoprawnej, tj. 40 godzin w miesiącu. Dodatkowo – na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy – w przepisie określono maksymalną miesięczną liczbę godzin pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej w wymiarze 184 godzin. Z doświadczeń inspektorów pracy prowadzących kontrole legalności zatrudnienia cudzoziemców wynika, że w praktyce zdarzają się przypadki wykonywania pracy przez obcokrajowców mających zawarte umowy cywilnoprawne nawet w wymiarze ponad 300 godzin miesięcznie. Takie sytuacje stanowią niepożądane zjawisko, zwłaszcza z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy (duże zagrożenie wypadkiem), a także ryzyka wykorzystania cudzoziemca do pracy przymusowej.

Art. 1 pkt 18 lit. a projektu ustawy. Zmiana dotyczy art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o warunkach (...). Z treści zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi wykreślono dane dotyczące dokumentu podróży cudzoziemca. W przypadku zmiany paszportu przez cudzoziemca zezwolenie na pracę zawiera nieaktualne dane dotyczące tego dokumentu. Z informacji przekazywanych przez podmioty powierzające pracę oraz cudzoziemców wynika, że taka sytuacja rodzi wątpliwości co do legalności wykonywania pracy przez cudzoziemca oraz utrudnia uzyskanie wizy lub przekroczenie granicy RP. W razie konieczności uzyskania dostępu do danych dotyczących dokumentu podróży cudzoziemca, którego kopia została dołączona do wniosku o wydanie zezwolenia na pracę, służby kontrolne mogą skorzystać z do informacji zawartych we wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Art. 1 pkt 18 lit. b projektu ustawy. Doprecyzowano przepisy art. 32 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o warunkach (...), które dotyczą odpowiednio czasu pracy oraz wysokości wynagrodzenia

oferowanego cudzoziemcowi, określonych w treści zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi. W pkt 4 ww. artykułu dodano określenie czasu pracy w przypadku umowy cywilnoprawnej, natomiast w pkt 5 doprecyzowano pojęcie wynagrodzenia, które powinno być ustalone według wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy cudzoziemca w zależności od tego czy podstawą wykonywania pracy cudzoziemca jest umowa o pracę czy umowa cywilnoprawna.

Art. 1 pkt 19 projektu ustawy. W związku z licznymi pytaniami co do zakresu stosowania przepisu art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy o warunkach (...) uzupełniono brzmienie powyższej regulacji, tak aby nie było wątpliwości, że zmiana lub wydanie zezwolenia na pracę nie jest wymagane jeżeli zwiększono wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę.

Art. 1 pkt 20 projektu ustawy. W celu zapewnienia spójności przepisów dotyczących wydawania zezwolenia na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji w art. 35a wyłączono stosowanie art. 9 ust. 1 pkt 4 lit. f i g ustawy o warunkach (...), co skutkuje zwolnieniem wnioskodawcy z obowiązku podawania we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę informacji o czasie pracy i wynagrodzeniu cudzoziemca. Nowelizacja ustawy w tym zakresie wynika ze specyfiki procedury wydawania zezwolenia na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji, przewidującej weryfikację kondycji finansowej podmiotu (dochód spółki) oraz struktury zatrudnienia. W przypadku tego zezwolenia warunki pracy cudzoziemca tj. wynagrodzenie i czas pracy nie są brane pod uwagę, a zatem obowiązek podanie informacji na ten temat we wniosku jest nieuzasadniony.

Art. 1 pkt 21 projektu ustawy. W art. 36 ust. 1 pkt 3 ustawy o warunkach (...) doprecyzowano, że zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonych funkcji wydaje się dla prokurenta osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców KRS. Rozdział 3 ustawy, w którym znajduje się zmieniany przepis, dotyczy wydawania zezwoleń na pracę w związku z pełnieniem określonej w funkcji w jednostce organizacyjnej. Świadczy o tym m.in. ustanowienie właściwości wojewody do wydania zezwolenia ze względu na siedzibę podmiotu. W związku z wątpliwościami dotyczącymi wydania zezwolenia na pracę dla prokurenta należało doprecyzować, że przepis dotyczy cudzoziemca pełniącego funkcję w strukturach osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców KRS, a nie prokurenta osoby fizycznej prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą.

Art. 1 pkt 22 projektu ustawy. W art. 37 pkt 2 ustawy analogicznie jak w art. 32 ust. 1 pkt 1 wprowadzono zmianę, dotyczącą wykreślenia informacji dotyczących dokumentu podróży cudzoziemca z treści zezwolenia na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji.

Art. 1 pkt 23 lit. a projektu ustawy. Doprecyzowano brzmienie art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy o warunkach (...). Celem zmiany jest takie ukształtowanie treści przepisu, aby nie było wątpliwości, że zezwolenie na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez podmiot zagraniczny może być wydane tylko w przypadku zaistnienia okoliczności wskazanych w art. 40 ust. 1 pkt 1-3 ustawy. Obecna treść przepisu art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy może sugerować, że ustawa dopuszcza możliwość uzyskania zezwolenia w związku z delegowaniem do podmiotu na terytorium RP, z którym podmiot zagraniczny będzie miał inny rodzaj powiązań niż określony w pkt 1 lub nie będzie miał żadnych powiązań.

Art. 1 pkt 23 lit. b projektu ustawy. Zmiana dotyczy definicji usługi eksportowej, o której mowa w art. 40 ust. 3 ustawy o warunkach (...). W przepisie doprecyzowano że usługa ta może być świadczona tylko na rzecz podmiotu, który ma siedzibę lub miejsce stałego pobytu albo prowadzi działalność gospodarczą na terytorium RP. Obecne brzmienie przepisu może stanowić potencjalne źródło nadużyć, pozwalając na wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemcom delegowanym na terytorium Polski przez pracodawcę zagranicznego w celu świadczenia usług na rzecz innego podmiotu zagranicznego, który nie ma prawa do prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Art. 1 pkt 24 projektu ustawy. W znowelizowanym art. 44 pkt 1 ustawy o warunkach (...) uwzględniono Konfederację Szwajcarską.

Ponadto w dodanym pkt 4, wprowadzono rozwiązanie polegające na zwolnieniu z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę cudzoziemców nieposiadających obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Państwa Strony Umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy wykonują zadania kierowcy delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w transporcie drogowym. Okres zwolnienia ograniczono do 30 dni w roku kalendarzowym.

Potrzeba wprowadzenia przedmiotowej zmiany wynika bezpośrednio ze specyfiki rynku międzynarodowych przewozów drogowych oraz dynamicznego charakteru procesów logistycznych. Realizacja usług transportowych jest ściśle uzależniona od uprzedniego pozyskania zlecenia przewozowego. W praktyce rynkowej sprowadza się to do konieczności planowania oraz organizacji przewozu z dnia na dzień. Tymczasem wydanie zezwolenia na pracę w tym terminie często nie jest możliwe. Uniemożliwia to zagranicznym przewoźnikom terminowe reagowanie na zapotrzebowanie rynkowe. Z dotychczasowych doświadczeń praktycznych, potwierdzonych analizą Państwowej Inspekcji Pracy, wynika ponadto, że czas realizacji pojedynczego przewozu drogowego przez delegowanego kierowcę – stanowiący

jednocześnie faktyczny okres jego delegowania na terytorium RP – w wielu przypadkach, nie przekracza jednej doby. W tych okolicznościach wymóg uzyskania zezwolenia na pracę na tak krótki okres stanowi nieuzasadnione obciążenie biurokratyczne zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów administracji publicznej, pozostając jednocześnie nieskutecznym narzędziem kontrolnym. Z tego względu, w praktyce zagraniczni przewoźnicy drogowi, delegujący na terytorium RP kierowców będących obywatelami państw trzecich, często nie występują o wydanie zezwolenia.

Warto podkreślić, że incydentalna aktywność zawodowa tej grupy cudzoziemców nie generuje negatywnych skutków dla krajowego rynku pracy i nie wpływa na sytuację rodzimych pracowników. Ryzyko wystąpienia takiego negatywnego wpływu mogłoby pojawić się jedynie w przypadku długotrwałego i powtarzalnego wykonywania przewozów kabotażowych na terytorium kraju. Mając to na względzie, w celu zabezpieczenia interesów krajowego rynku pracy, wprowadzono mechanizm zabezpieczający – okres zwolnienia z zezwolenia na pracę został ograniczony do 30 dni w roku kalendarzowym.

Art. 1 pkt 25 projektu ustawy. W ustawie o warunkach (...) zabrakło przepisu, na mocy którego polski podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi ma obowiązek przekazania cudzoziemcowi zaświadczenia o wpisie wniosku do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej. Przedmiotowe zaświadczenie stanowi podstawę do ubiegania się przez cudzoziemca o wizę lub jest podstawą wjazdu na terytorium Polski w ramach ruchu bezwizowego. W art. 50 ust. 1 dodano brakującą regulację.

Art. 1 pkt 26 i 29 projektu ustawy. W art. 52 ust. 2 ustawy o warunkach (...) zastąpiono wyrażenie „ulega unieważnieniu z mocy prawa” na „wygasa z mocy prawa”. Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu tak, aby nie było wątpliwości, że wpis do ewidencji wniosków traci ważność od określonego momentu w czasie, tj. od daty prawomocnego umorzenia postępowania w sprawie zezwolenia na pracę sezonową, a nie od początku obowiązywania wpisu. Podobna zmiana została wprowadzona w art. 60 ust. 5 ustawy o warunkach (...).

Art. 1 pkt 27 projektu ustawy. Doprecyzowano brzmienie przepisu art. 56 ust. 2 pkt 4 ustawy o warunkach (...), który dotyczy możliwości zwiększenia czasu pracy bez wymogu uzyskania nowego zezwolenia na pracę.

Art. 1 pkt 28 projektu ustawy. W art. 58 ust. 8 ustawy o warunkach (...) uzupełniono odesłanie do art. 51 ustawy, który podobnie jak art. 50 nie ma zastosowania do postępowań dotyczących przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

Art. 1 pkt 30 projektu ustawy. Analogicznie jak w przypadku wniosku o wydanie zezwolenia na pracę w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy o warunkach (...) uzupełniono informacje dotyczące polskiego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi zawarte w oświadczeniu o powierzeniu pracy cudzoziemcowi o dane na temat wpisu do KRS, CEIDG lub do innego odpowiedniego rejestru.

Art. 1 pkt 31 projektu ustawy. Analogicznie jak w art. 10 ust. 1 ustawy o warunkach (...) dotyczącego opłaty za zezwolenie na pracę, w art. 63 ust. 1 wprowadzono podobne rozwiązanie, zgodnie z którym oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi złożone bez opłaty pozostawia się bez rozpoznania. Jednocześnie w ust. 3 doprecyzowano, że zwrotowi nie podlega opłata należna, co w praktyce oznacza, że można uzyskać zwrot opłaty, gdy oświadczenie nie zostało złożone. Przepis został wprowadzony w odpowiedzi na liczne pytania dotyczące podstawy zwrotu opłaty, która wpłynęła przed złożeniem oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, a oświadczenie ostatecznie nie zostało złożone.

Art. 1 pkt 32 projektu ustawy. W art. 65 ust. 1 pkt 3 znowelizowano odesłanie do przesłanek odmowy wydania zezwolenia określonych w art. 13. W katalogu przesłanek odmowy wpisu oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń uwzględniono nowe podstawy decyzji negatywnej, dodane w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. ba oraz w pkt 12 i 13 ustawy o warunkach (...).

Z kolei w art. 65 ust. 1a ustawy o warunkach (...) dodano odesłanie do przepisów art. 13 ust. 2 i 3 ustawy. Art. 13 ust. 2 precyzuje, że przepisy o ukaraniu podmiotu powierzającego pracę stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy osoba fizyczna została prawomocnie ukarana lub skazana za działanie w imieniu podmiotu, który składa wniosek o wydanie zezwolenia na pracę w ramach swojego uprawnienia do reprezentowania lub podejmowania decyzji w imieniu tego podmiotu. Brak odesłania do tej regulacji w rozdziale 6 dotyczącym oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi budzi wątpliwości, czy osoby ukarane za przestępstwa i wykroczenia określone w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c-g ustawy, popełnione w związku z działaniem w imieniu jednostki organizacyjnej, np. spółki można wziąć pod uwagę w postępowaniach o wpis oświadczenia do ewidencji oświadczeń stosując zasadę określoną w art. 13 ust. 2 ustawy o warunkach (...).

Natomiast przepisy art. 13 ust. 3 ustawy o warunkach (...) dotyczą ukarania osoby fizycznej (np. prezesa spółki) za działanie w imieniu innej spółki niż ta, w imieniu której występuje on z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę dla cudzoziemca. Przepis ten w istocie jest przesłanką odmowy dotyczącą okoliczności ukarania w innej spółce, co oznacza, że może on

być stosowany tylko w przypadku wyraźnego odesłania do tej regulacji w przepisach określających przesłanki odmowy wpisu oświadczenia do ewidencji oświadczeń. Aby nie było wątpliwości, że oba te przepisy mają zastosowanie w postępowaniach dotyczących oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi należało uzupełnić odesłanie w art. 65 ustawy o warunkach (...).

Art. 1 pkt 33 projektu ustawy. Analogicznie jak w art. 7 ustawy o warunkach (...) dotyczącym zezwoleń na pracę, w art. 66 określono termin dotyczący rozstrzygania spraw wpisu oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi przez organ odwoławczy. Przyjęto, że rozstrzygnięcia organu wyższego stopnia powinny być wydawane w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wpływu środka zaskarżenia, który nie zawiera braków formalnych. Powodem wydłużenia 30-dniowego terminu przewidzianego w Kodeksie postępowania administracyjnego jest obciążenie organu odwoławczego dużą liczbą spraw o dużym stopniu skomplikowania, które są przesyłane z urzędów w całej Polsce, co w praktyce oznacza brak możliwości rozpatrywania środków zaskarżenia w terminie określonym w Kpa.

Art. 1 pkt 34 projektu ustawy. W celu ujednolicenia zasad składania środków zaskarżenia w przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego, w **art. 64 ust. 4** określono analogiczny termin wniesienia środka zaskarżenia po dniu usunięcia nieprawidłowości jaki przewidziano w przypadku zezwoleń na pracę, tj. 7 dni. Obecnie obowiązują różne rozwiązania w przypadku zezwoleń na pracę (7 dni) oraz oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi (1 dzień), co należy uznać za nieuzasadnione.

Art. 1 pkt 35 projektu ustawy. W dodanym art. 67a uwzględniono analogiczne rozwiązanie jakie obowiązuje na podstawie art. 16 ustawy o warunkach (...) w zakresie zezwoleń na pracę. Powołany przepis informuje, że wpis oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń nie zwalnia z wymogów określonych odrębnymi przepisami, od których spełnienia jest uzależnione wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności regulowanej. Powyższa regulacja jest szczególnie istotna w przypadku, gdy oświadczenie dotyczy pracy cudzoziemca w zawodzie regulowanym. Zgodnie z przepisami art. 65 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o warunkach (...) starosta ma obowiązek odmówić wpisu oświadczenia do ewidencji oświadczeń, jeżeli cudzoziemiec nie spełnia wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków wykonywania pracy w zawodzie regulowanym. Nie w każdym jednak przypadku jest możliwe spełnienie wymagań związanych z pracą cudzoziemca w tym zawodzie przed rozpoczęciem pracy, czyli na etapie ubiegania się o wydanie zezwolenia na pracę lub o wpis oświadczenia do ewidencji oświadczeń. Zdarza się,

że warunkiem uzyskania określonych kwalifikacji jest podjęcie pracy, które jest możliwe dopiero po uzyskaniu dokumentu określającego dostęp do rynku pracy tj. zezwolenia na pracę lub oświadczenia. W takich przypadkach organy rozpatrujące sprawy zezwolenia na pracę i oświadczenia mogą powołać się na przepisy, o których mowa w art. 16, a w przypadku oświadczeń - po zmianie – na przepisy art. 67a ustawy o warunkach (...).

Art. 1 pkt 36 projektu ustawy. Doprecyzowano brzmienie art. **68 ust. 1 pkt 4** ustawy o warunkach (...) wykreślając odniesienie do umowy cywilnoprawnej. Zgodnie z obecną treścią przepisu, polski podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi, którego oświadczenie zostało wpisane do ewidencji oświadczeń podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub do liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej. Przepisy ustawy nie przewidują prawa do podwyższenia czasu pracy bez konieczności uzyskania kolejnego oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi w przypadku powierzenia pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej. W związku z tym przepis ustanawiający obowiązek proporcjonalnego podwyższenia wynagrodzenia w przypadku zwiększenia liczby godzin pracy na podstawie takiej umowy jest bezprzedmiotowy budząc wątpliwości interpretacyjne oraz wprowadzając w błąd. Z tego powodu należało wykreślić z przepisu odniesienie do umowy cywilnoprawnej.

Art. 1 pkt 37 projektu ustawy. Przeredagowano treść art. 69 pkt 1 ustawy o warunkach (...) na wzór analogicznych przepisów art.18 ust. 1 pkt 1, dotyczących zezwolenia na pracę. Przepisy art. 69 pkt 1 ustawy w obecnym kształcie mogą wprowadzać w błąd co do możliwości zmiany pracodawcy użytkownika w przypadku agencji pracy tymczasowej, które uzyskały oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. W celu uniknięcia wątpliwości ujednolicono redakcję obu regulacji.

Doprecyzowano przepis **art. 69 pkt 3** ustawy o warunkach (...), wykreślając „liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu”, które dotyczą umowy cywilnoprawnej. Po zmianie nie będzie wątpliwości, że wpis nowego oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń nie jest wymagany tylko w przypadku zwiększenia wymiaru czasu pracy w związku z pracą na podstawie umowy o pracę.

Art. 1 pkt 38 projektu ustawy. W art. 70 ust. 5 ustawy o warunkach (...) analogicznie jak w przepisach art. 52 ust. 2 i art. 60 ust. 5 zastąpiono wyrażenie „ulega unieważnieniu z mocy prawa” na „wygasa z mocy prawa”. Celem zmiany jest doprecyzowanie przepisu tak, aby nie było wątpliwości, że skutek prawny utraty ważności wpisu oświadczenia o powierzeniu pracy

cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń następuje od określonego momentu w czasie, tj. od daty złożenia powiadomienia o braku zamiaru podjęcia pracy przez cudzoziemca lub o zakończeniu przez niego pracy u danego podmiotu, a nie jest unieważniony od początku obowiązywania wpisu.

Art. 1 pkt 39 projektu ustawy. W związku z wprowadzeniem definicji pojęcia stałego pobytu, która obejmuje m.in. zameldowanie na pobyt stały, w **art. 72 ust. 3 pkt 1** ustawy o warunkach (...) przewidziano wymóg podania miejsca zameldowania na pobyt stały przez osobę fizyczną, zakładającą indywidualne konto w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.). Zgodnie z przepisem obowiązek ten będzie dotyczył tylko osób, które posiadają stałe miejsce zameldowania. Celem regulacji jest zapewnienie, aby na koncie podmiotu powierzającego pracę znajdowały się pełne informacje o podmiocie powierzającym pracę, w tym informacje, które są wymagane we wnioskach o wydanie zezwolenia na pracę lub w oświadczeniu o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, co ułatwi pobieranie danych przy wypełnianiu dokumentów.

W **art. 72 ust. 7** doprecyzowano, że oprócz wniosków, wyjaśnień, odwołań, zażaleń oraz pism i dokumentów ich dotyczących za pośrednictwem indywidualnego konta wnosi się także cyfrowe odwzorowania dokumentów składane w postępowaniu. Brak doprecyzowania w tym zakresie obecnie budzi wątpliwości czy kopie dokumentów powinny być składane wyłącznie za pośrednictwem indywidualnego konta. Zmiany wprowadzono także w **art. 72 ust. 8**, który określa rodzaje podpisów jakie podmiot może złożyć w sprawach zezwoleń na pracę i oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu podpisu będą wymagały tylko dokumenty, tj. wnioski, odwołania, zażalenia, wyjaśnienia i pisma sporządzone przez stronę. Nie będzie obowiązku podpisywania załączników, które są cyfrowym odwzorowaniem dokumentów dołączanych w danej sprawie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Art. 1 pkt 40 projektu ustawy. Uzupełniono przepisy **art. 73 ust. 1, 4, 5 i 6** ustawy o warunkach (...), dotyczące zakresu danych, które mogą być przetwarzane w poszczególnych rejestrach spraw w celu prowadzenia postępowań w tych sprawach oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom. W ust. 4 dotyczącym rejestru obejmującego sprawy zezwoleń na pracę dodano informacje o umowach, które podmiot powierzający pracę jest obowiązany złożyć zgodnie z art. 17 ust. 1a-1d oraz informacje o powiadomieniach, o których mowa w art. 18 ust. 2, art. 19. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową

uwzględniono informacje o umowach, o których mowa w art. 17 ust. 1a-1c. Natomiast w ust. 6 dotyczącym rejestru oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi oprócz informacji o umowach które podmiot powierzający pracę jest obowiązany złożyć zgodnie z art. 68 ust. 1a-1c dodano także informacje o powiadomieniach o podjęciu, niepodjęciu oraz zakończeniu pracy przez cudzoziemca.

Art. 1 pkt 41 projektu ustawy. Uzupełniono przepis **art. 74 ust. 3** ustawy o warunkach (...), który dotyczy celu przetwarzania danych w rejestrze centralnym przez ministra właściwego do spraw pracy. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu oprócz przetwarzania danych w celu ich udostępniania uprawnionym organom i instytucjom, minister będzie miał podstawę prawną do przetwarzania danych w celu realizacji własnych zadań, w tym zadań o charakterze statystycznym i analitycznym.

Art. 1 pkt 42 projektu ustawy. W **art. 75 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1** ustawy o warunkach (...) dodano odesłanie do art. 84 ust. 1 pkt 10. Powołane przepisy dotyczą pozyskiwania od organów Państwowej Inspekcji Pracy oraz Straży Granicznej informacji o ukaraniu w okresie ostatnich 2 lat lub skierowaniu do sądu wniosku o ukaranie podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi lub osoby działającej w jego imieniu za wykroczenia określone w art. 84 ust. 1 lub 3-5. Przepis w nowym brzmieniu dodatkowo uwzględnia możliwość pozyskiwania danych o ukaraniu za wykroczenie, o którym mowa w art. 84 ust. 10 ustawy, które dotyczy niedopełnienia obowiązków informacyjnych na temat podjęcia i niepodjęcia pracy przez cudzoziemca w związku z uzyskaniem oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o warunkach (...) informacja o ukaraniu podmiotu za to wykroczenie stanowi podstawę odmowy wpisu oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń. Z tego względu starostowie rozpatrujący sprawy rejestracji oświadczeń powinni mieć dostęp do danych dotyczących ukarania podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi za wykroczenie określone w art. 84 ust. 10 ustawy o warunkach (...).

W art. 75 ustawy o warunkach (...) zmieniono brzmienie ust. 3 zastępując słowo „pozyskuje” słowem „może pozyskać”. Nowelizowana regulacja dotyczy pozyskiwania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Przepis w obecnym brzmieniu może być odczytany jako obowiązek pozyskania informacji z KRK w każdej sprawie, co w praktyce nie zawsze jest konieczne i może niepotrzebnie wydłużać postępowanie.

Nadanie ww. regulacji charakteru fakultatywnego umożliwi korzystanie z KRK tylko w przypadkach gdy organ uzna to za uzasadnione.

Art. 1 pkt 43 projektu ustawy. W **art. 84 ust. 1, 3, 4 i 5** ustawy o warunkach (...), w których zawarto przepisy karne dotyczące ukarania za nielegalne powierzenie pracy cudzoziemcom doprecyzowano, że kara grzywny określona w tych przepisach powinna być wymierzona za jednego cudzoziemca. Jednocześnie w ust. 13 doprecyzowano, że kara grzywny wymierzona za nielegalne powierzenie pracy wielu cudzoziemcom powinna stanowić sumę kar wymierzonych w związku z nielegalnym powierzeniem pracy jednemu cudzoziemcowi. Obecne brzmienie przepisów art. 84 ust. 1, 3-5 budzi wątpliwości, czy górna granica wysokości grzywny, tj. 50 000 zł stanowi również maksymalną kwotę kary, która można wymierzyć za wielu cudzoziemców. Nowelizacja przepisów wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

W **art. 84 ust. 7** ustawy o warunkach (...) wprowadzono nową podstawę do nałożenia kary grzywny. Sankcją objęto niedopełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 33 ust. 1, tj. powiadomienia wojewody o powierzeniu cudzoziemcowi pracy na innym stanowisku lub o innym charakterze niż określone w zezwoleniu na pracę. Ustawa obecnie nie przewiduje kary za niedopełnienie tego obowiązku informacyjnego, mimo że taka sankcja istniała w poprzednio obowiązującej ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Nowelizacja przywraca to rozwiązanie. Wprowadzenie sankcji grzywny spełni funkcję prewencyjną, przeciwdziałając zjawisku powierzania pracy niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu na pracę oraz pozwoli na skuteczniejszą kontrolę legalności zatrudnienia cudzoziemców.

W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych zmieniono brzmienie przepisów karnych w **art. 84 ust. 11 i 12** ustawy oraz ujednolicono wymiar kary za te wykroczenia. Nowe brzmienie ust. 11 w sposób bardziej jednoznaczny określa, że odpowiedzialność ponosi osoba lub podmiot bezpośrednio korzystający z pracy cudzoziemca skierowanego przez firmę, która nie jest agencją pracy tymczasowej. Ponadto doprecyzowano, że przepis ten znajdzie zastosowanie w przypadkach, gdy praca była wykonywana przez cudzoziemca podlegającego obowiązkowi posiadania zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy. Natomiast nowelizacja przepisu **art. 84 ust. 12** polega na zastąpieniu sformułowania „kto powierzając pracę” zwrotem „Kto będąc podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi” oraz wykreśleniu przesłanki wykonywania pracy „pod kierownictwem”. Celem tych zmian jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących podmiotu, który podlega karze

oraz stosunku prawnego jaki łączy cudzoziemca i podmiot do którego jest kierowany cudzoziemiec. Obecne brzmienie przepisu sugeruje, że sankcjonowane zachowanie dotyczy wyłącznie relacji charakterystycznych dla stosunku pracy pomiędzy cudzoziemcem a podmiotem do którego cudzoziemiec jest kierowany. Celem projektowanej nowelizacji jest objęcie zakresem tego wykroczenia także innych relacji pomiędzy tymi podmiotami w tym relacji o charakterze cywilnoprawnym, jeżeli podstawą wykonywania pracy nie jest umowa przewidująca wykonywanie pracy tymczasowej.

W obowiązującym brzmieniu przepisu **art. 84 ust. 11** wątpliwości budzi sposób określenia kary grzywny (nie niższej niż 6000 zł). Powszechnie przyjmuje się, że sposób określenia grzywny za dane wykroczenie powinien opierać się na treści art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń, według którego grzywnę wymierza się w wysokości od 20 zł do 5.000 zł, chyba że ustawa stanowi inaczej. W tym przypadku ustawa przewiduje, że dolna granica wysokości kary grzywny przekracza 5000 zł. W takiej sytuacji należy wyznaczyć górną granicę kary grzywny. Przychylając się do postulatu Państwowej Inspekcji Pracy w art. 84 ust. 11 określono karę grzywny w wysokości od 6000 zł do 50 000 zł. Taką samą karę przewidziano w przypadku wykroczenia, o którym mowa w art. 84 ust. 12 ustawy o warunkach (...). Ujednolicenie kar ma na celu objęcie taką samą sankcją podmiotu korzystającego z pracy cudzoziemca oraz podmiotu, który tego cudzoziemca kieruje do pracy na innej podstawie niż umowa przewidująca wykonywanie o pracy tymczasowej.

W celu ujednolicenia terminologii w ustawie o warunkach (...) w art. 4 ust. 1 i 6 oraz art. 85 ustawy zmienianej zastąpiono słowo „zatrudnienie” słowem „powierzenie pracy cudzoziemcowi”.

Art. 2 projektu ustawy. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) wykreślono pkt 16 w art. 48 ust. 11 i art. 54 ust. 1.

Na podstawie Konwencji Nr 81 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej inspekcji pracy w przemyśle i handlu, niektóre ograniczenia kontroli działalności gospodarczej określone w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców nie obejmują Państwowej Inspekcji Pracy. Pomimo tego, na mocy art. 98 ustawy o warunkach (...), w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców znalazły się przepisy zwalniające Inspekcję Pracy (w przypadku prowadzenia kontroli legalności zatrudnienia, innej pracy zarobkowej oraz wykonywania pracy przez cudzoziemców) z obowiązku zawiadamiania przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli, a także z zakazu podejmowania kontroli przedsiębiorcy, w momencie gdy jest on już objęty kontrolą ze strony innego organu. Unormowania te sugerują,

że tylko w przypadku, gdy kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, inspektorzy pracy są zwolnieni ze wspomnianych obowiązków.

Przepisy ratyfikowanej przez Polskę w 1995 r. Konwencji nr 81 dotyczącej inspekcji pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1997 r. poz. 450) (dalej jako „Konwencja”) stanowią m. in., że inspektorzy pracy powinni być upoważnieni do swobodnego wstępu, bez uprzedniego zawiadomienia, o każdej porze dnia i nocy, do każdego zakładu pracy podlegającego inspekcji oraz prowadzenia wszelkich badań, kontroli lub dochodzeń, jakie mogą uznać za niezbędne dla upewnienia się, że przepisy prawne są ściśle przestrzegane. Konwencja gwarantuje również inspektorom pracy prowadzenie kontroli przedsiębiorstw tak często, jak to jest konieczne dla zapewnienia skutecznego stosowania odpowiednich przepisów prawnych. Powołana umowa międzynarodowa stanowi zatem podstawę do zwolnienia inspektorów pracy z ograniczeń kontroli działalności gospodarczej przewidzianych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w tym również w art. 48 i 54 tej ustawy. Na podstawie Konwencji Inspekcja Pracy nie miała (i nadal nie ma) obowiązku zawiadamiania o zamiarze przeprowadzenia kontroli, jak również nie obowiązuje jej zakaz podejmowania i prowadzenia więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy. W związku z tym należy uznać, że funkcjonowanie przepisów art. 48 ust. 11 pkt 16 i art. 54 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców jest pozbawione uzasadnienia. Co więcej, zaburzają one stan prawny istniejący na podstawie Konwencji i mogą prowadzić do interpretacji prawa (dokonywanych w szczególności przez podmioty kontrolowane oraz ich pełnomocników) niekorzystnych z punktu widzenia skuteczności działania PIP i zapewnienia należytej ochrony praw pracowniczych.

Art. 3 projektu ustawy. Art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) dotyczący wiz w celu wykonywania pracy na podstawie zezwolenia na pracę sezonową wymaga korekty. Obecnie przepis ten odnosi się do wpisu do ewidencji oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, a powinien odnosić się do zaświadczenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 ustawy o warunkach (...).

Art. 4 projektu ustawy. W art. 134 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia doprecyzowano ust. 2. Celem nowelizacji przepisu jest objęcie pracowników publicznych służb zatrudnienia realizujących zadania określone ustawą o warunkach (...) dostępem do szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy. Obecnie przepis obejmuje tylko pracowników publicznych służb zatrudnienia realizujących zadania określone ustawą z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Po

zmianie obie grupy pracowników będą mogły korzystać ze szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy. Ponadto urzędy wojewódzkie wskazują, że pracownicy tych urzędów realizujący zadania związane z wydawaniem zezwoleń na pracę wykonują swoje zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia i faktycznie stanowią element systemu obsługi rynku pracy. W związku z tym powinni mieć zapewniony dostęp do instrumentów wsparcia finansowanych z Funduszu Pracy, w szczególności w zakresie organizacji szkoleń niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków oraz zakupu wyposażenia stanowisk pracy, w tym sprzętu komputerowego. Analogiczne rozwiązania obowiązują w odniesieniu do innych pracowników publicznych służb zatrudnienia. Do dnia 31 maja 2025 r., tj. do czasu uchylenia ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z 2004 r., możliwość finansowania takich działań była zapewniona i stosowana w praktyce. Oznacza to, że dotychczasowy system obejmował tę grupę pracowników w sposób spójny i funkcjonalnie uzasadniony. Brak analogicznego rozwiązania w obowiązującej ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia należy zatem traktować jako niezamierzone pominięcie legislacyjne. Wskazuje na to w szczególności:

- brak merytorycznych przesłanek uzasadniających wyłączenie tej grupy pracowników z systemu wsparcia, pomimo niezmiennego charakteru wykonywanych przez nich zadań,
- niespójność systemowa polegająca na różnicowaniu sytuacji pracowników wykonujących analogiczne zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia,
- fakt, że zmiana stanu prawnego nastąpiła w wyniku uchylenia poprzedniej ustawy, bez wprowadzenia regulacji przejściowych lub odtworzenia dotychczasowych uprawnień w nowym akcie prawnym.

W konsekwencji obecny stan prawny prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych tej grupy pracowników oraz zapewnienia im odpowiednich narzędzi pracy, co może negatywnie wpływać na efektywność realizacji zadań związanych z obsługą cudzoziemców na rynku pracy.

W związku z powyższym zasadne jest przywrócenie możliwości finansowania tych działań ze środków Funduszu Pracy, co pozwoli na usunięcie powstałej luki regulacyjnej, przywrócenie spójności systemu oraz zapewnienie równego traktowania pracowników realizujących zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia.

Art. 5 projektu ustawy. Obecne brzmienie art. 41 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o wygaszeniu rozwiązań wynikających z ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z

konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 203) sugeruje, że podmiot powierzający pracę obywatelowi Ukrainy powinien w każdym przypadku dokonać powiadomienia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi zgodnie z art. 5a ustawy o warunkach (...). Jednak obywatele Ukrainy mogą również korzystać z dostępu do rynku pracy na zasadach ogólnych dotyczących cudzoziemców, które są określone w art. 3 ustawy o warunkach (...). Jeżeli obywatel Ukrainy ma swobodny dostęp do rynku pracy ze względu na inne okoliczności niż ochrona czasowa, np. ma zezwolenie na pobyt stały, jego zatrudnienie nie wymaga powiadomienia powiatowego urzędu pracy. Również zatrudnienie obywatela Ukrainy zgodnie z zezwoleniem na pracę lub oświadczeniem o powierzeniu pracy cudzoziemcowi nie wymaga powiadomienia powiatowego urzędu pracy. Powinno to znaleźć wyraz w art. 41 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o wygaszeniu rozwiązań wynikających z ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Intencją stojącą za tym przepisem nie jest bowiem dyskryminacja obywateli Ukrainy w porównaniu z obywatelami innych państw trzecich ani dyskryminacja pracodawców zatrudniających obywateli Ukrainy.

Art. 6 projektu ustawy. W projekcie przewidziano przepis przejściowy, zgodnie z którym do postępowań administracyjnych w sprawach zezwoleń na pracę i oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7 projektu ustawy. Według projektu ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia. Jednakże dostosowanie systemów teleinformatycznych przeznaczonych do wykonywania zadań określonych ustawą o warunkach (...) do przepisów ustawy nowelizującej powinno nastąpić w okresie 6 miesięcy do dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Ponadto, zgodnie z § 27 ust. 3 pkt 4a uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji

norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), gdyż regulacja nie odnosi się do wprowadzenia norm lub przepisów technicznych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy; Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy Tel. 538117670 E-mail: cudzoziemcy@mriips.gov.pl	Data sporządzenia 10-07-2026 Źródło: Inicjatywa własna Nr w wykazie prac UD 396
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozpoczęcie prac nad nowelizacją ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynika z propozycji Ministerstwa Rozwoju i Technologii, zakładającej wprowadzenie ułatwień w dostępie do polskiego rynku pracy dla obywateli państw wysoko rozwiniętych. Propozycja ta uzyskała aprobatę podczas posiedzenia międzyresortowego Zespołu do spraw Migracji, co potwierdza jej zgodność z kierunkami prowadzonej polityki migracyjnej.

Projektowane rozwiązania są odpowiedzią na rosnące potrzeby gospodarki, w szczególności w kontekście prognozowanego istotnego wzrostu skali inwestycji w Polsce w najbliższych latach. Intensyfikacja procesów inwestycyjnych, obejmująca zarówno inwestycje krajowe, jak i zagraniczne, będzie generować zwiększone zapotrzebowanie na pracowników o zróżnicowanych kwalifikacjach. Jednocześnie utrzymujące się i pogłębiające niedobory kadrowe na rynku pracy mogą stanowić istotną barierę dla sprawnej realizacji projektów inwestycyjnych oraz ograniczać tempo wzrostu gospodarczego. W tym kontekście konieczne jest wprowadzenie rozwiązań umożliwiających bardziej elastyczne i szybkie pozyskiwanie pracowników z zagranicy.

Kierunkowe ramy dla tego typu działań wyznacza Strategia Migracyjna, która wskazuje na potrzebę różnicowania instrumentów dostępu do rynku pracy w zależności od kraju pochodzenia cudzoziemców. W szczególności rekomendowane jest stosowanie preferencyjnych rozwiązań wobec obywateli państw wysoko rozwiniętych, w tym państw należących do OECD oraz państw, z którymi Polska zawarła i skutecznie realizuje umowy o readmisji. Takie podejście pozwala na ograniczenie ryzyk migracyjnych przy jednoczesnym zwiększeniu podaży pracy.

Dodatkowym czynnikiem uzasadniającym potrzebę zmian jest perspektywa wygaszania czasowych rozwiązań wprowadzonych w związku z agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Ograniczenie możliwości korzystania z uproszczonych procedur legalizacji pracy, w szczególności w formule powiadomienia o powierzeniu pracy, może skutkować zmniejszeniem dostępności pracowników z dotychczas dominujących kierunków migracyjnych. W konsekwencji istnieje ryzyko pogłębienia deficytów kadrowych w wybranych sektorach gospodarki.

Projektowane ułatwienia polegałyby na wprowadzeniu możliwości zwolnienia obywateli wybranych państw z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Katalog tych państw zostałby określony w rozporządzeniu Rady Ministrów, którego wydanie miałoby charakter fakultatywny, co zapewni elastyczność reagowania na zmieniającą się sytuację społeczno-gospodarczą oraz potrzeby rynku pracy. Wybór państw objętych zwolnieniem byłby poprzedzony szczegółową analizą, a skutki regulacji zostałyby przedstawione w ocenie skutków regulacji dla tego aktu wykonawczego. Należy podkreślić, że proponowane rozwiązanie miałoby charakter powszechny w odniesieniu do obywateli państw objętych rozporządzeniem i nie byłoby ograniczone wyłącznie do osób wysoko wykwalifikowanych. Tym samym stanowiłoby ono uzupełnienie istniejących instrumentów, takich jak Niebieska Karta UE, umożliwiając szerszy dostęp do rynku pracy i lepsze dostosowanie podaży pracy do zróżnicowanych potrzeb gospodarki. Brak obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę w praktyce oznacza możliwość niezwłocznego podjęcia zatrudnienia przez cudzoziemca, bez konieczności przechodzenia dodatkowych

procedur administracyjnych. Rozwiązanie to ma szczególne znaczenie w sytuacjach wymagających szybkiej reakcji, zwłaszcza gdy wykonywana praca lub usługa ma charakter terminowy, a pobyt cudzoziemca w Polsce jest krótkotrwały, na przykład w związku z serwisem specjalistycznego sprzętu nabytego przez polskie przedsiębiorstwo lub przeprowadzeniem szkolenia pracowników w zakresie obsługi zakupionych urządzeń.

Niebieska Karta UE stanowi szczególny rodzaj zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, przeznaczony dla cudzoziemców spoza Unii Europejskiej wykonujących pracę w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji, takich jak specjaliści IT, inżynierowie czy kadra zarządzająca. Dokument ten jest wydawany niezależnie od obywatelstwa cudzoziemca, jednak jego uzyskanie uzależnione jest od spełnienia określonych warunków, w tym m.in. wymogu dotyczącego minimalnego wynagrodzenia, które nie może być niższe niż 150% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym złożenie wniosku. Procedura uzyskania Niebieskiej Karty UE ma charakter sformalizowany i jest relatywnie czasochłonna, co powoduje, że w praktyce korzystają z niej przede wszystkim wysoko wykwalifikowani specjaliści planujący długoterminowe wykonywanie pracy w Polsce. Jednocześnie instrument ten wiąże się z dodatkowymi uprawnieniami, w tym w szczególności z możliwością korzystania z mobilności wewnątrzunijnej, umożliwiającej podejmowanie pracy również w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Należy podkreślić, że projektowane rozwiązania w zakresie uproszczonego dostępu do rynku pracy nie wykluczają możliwości ubiegania się przez cudzoziemców z wybranych państw o zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji. Przeciwnie, rozwiązania te mogą stanowić instrument komplementarny, umożliwiający szybkie podjęcie pracy w krótkim okresie, a następnie – w przypadku potrzeby dłuższego zatrudnienia – skorzystanie z bardziej zaawansowanych form legalizacji pobytu i pracy.

Z danych gromadzonych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wynika, że w odniesieniu do obywateli wybranych przykładowo dziesięciu państw wysoko rozwiniętych, tj. Australii, Kanady, Japonii, Republiki Korei, Nowej Zelandii, Singapuru, Izraela, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanii oraz Tajwanu, które mogłyby zostać objęte rozporządzeniem przewidującym zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, w 2025 r. wydano łącznie 2254 zezwolenia na pracę. Stanowi to około 1% wszystkich zezwoleń wydanych cudzoziemcom w tym okresie. Struktura wydanych zezwoleń według obywatelstwa przedstawia się następująco: Australia – 36, Izrael – 122, Japonia – 224, Kanada – 101, Republika Korei – 856, Nowa Zelandia – 9, Singapur – 7, Stany Zjednoczone Ameryki – 466, Tajwan – 17, Wielka Brytania – 416 (łącznie 2254). Analiza struktury zawodowej wskazuje na istotne różnice pomiędzy tą grupą cudzoziemców a ogółem osób pracujących w Polsce na podstawie zezwoleń na pracę. W 2025 r. ponad 70% zezwoleń wydanych obywatelom wskazanych państw dotyczyło wykonywania pracy w zawodach specjalistycznych i menedżerskich. Dla porównania, udział tych zawodów w ogólnej liczbie zezwoleń wydanych cudzoziemcom, niezależnie od obywatelstwa, wyniósł jedynie około 3%. Oznacza to, że obywatele państw wysoko rozwiniętych są zatrudniani przede wszystkim na stanowiskach wymagających wysokich kwalifikacji i kompetencji zarządczych, podczas gdy w przypadku ogółu cudzoziemców dominują zawody charakterystyczne dla prac prostych.

Dodatkowo należy wskazać, że w odniesieniu do tej grupy cudzoziemców odnotowuje się istotnie niższy odsetek decyzji odmownych. W 2025 r. wydano jedynie 19 decyzji odmownych dla obywateli wskazanych państw, co oznacza, że wojewodowie wydawali decyzje odmowne około sześciokrotnie rzadziej niż w przypadku ogółu cudzoziemców. Świadczy to zarówno o wysokim poziomie zgodności z obowiązującymi przepisami po stronie podmiotów powierzających pracę, jak i o niskim ryzyku nadużyć w tej grupie. Przedstawione dane wskazują, że ewentualne objęcie obywateli państw wysoko rozwiniętych uproszczonym dostępem do rynku pracy nie będzie miało istotnego wpływu na skalę napływu cudzoziemców do Polski, natomiast może w znaczący sposób przyczynić się do zwiększenia elastyczności rynku pracy oraz poprawy warunków realizacji projektów inwestycyjnych, w szczególności w obszarach wymagających wysokospecjalistycznych kompetencji.

Z informacji przekazywanych przez przedsiębiorców wynika, że niedobór wyspecjalizowanej kadry w coraz większym stopniu dotyka sektory wymagające wysokich kwalifikacji technicznych oraz zaawansowanych kompetencji cyfrowych. W konsekwencji przedsiębiorstwa, które nie są w stanie pozyskać odpowiednich pracowników, zmuszone są do opóźniania realizacji projektów lub rezygnacji z części zleceń. Zjawisko to dotyczy zarówno bieżącej działalności operacyjnej, jak i planowanych inwestycji, w tym projektów o charakterze stra-

tegicznym, realizowanych przez inwestorów krajowych i zagranicznych.

Polska pozostaje atrakcyjnym kierunkiem dla inwestorów spoza Europy, przy czym szczególne znaczenie mają inwestycje pochodzące z Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Republiki Korei oraz Japonii. Napływ kapitału z tych państw jest istotny, a zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego w 2024 r. odpowiadał za 13,4% łącznej wartości kapitału zagranicznego ulokowanego w Polsce. Jednocześnie utrzymujący się wysoki i stabilny poziom reinwestowanych zysków wskazuje na trwałe zakorzenienie kapitału z tych krajów w polskiej gospodarce oraz długoterminowy charakter prowadzonych przedsięwzięć. Relatywnie mniejszą, lecz stabilną obecność inwestycyjną odnotowuje się w przypadku takich państw jak Nowa Zelandia, Singapur czy Tajwan. Choć skala napływu kapitału z tych kierunków pozostaje ograniczona, utrzymujące się dodatnie wartości inwestycji, jak w przypadku Tajwanu (39,8 mln USD w 2024 r.), wskazują na stopniowo rosnące zainteresowanie polskim rynkiem. Dane Narodowego Banku Polskiego potwierdzają, że struktura bezpośrednich inwestycji zagranicznych z krajów pozaeuropejskich ulega dywersyfikacji, a inwestorzy z Azji oraz Ameryki Północnej systematycznie zwiększają swój udział w kapitale długoterminowym. W przypadku państw takich jak Izrael, Kanada czy Australia skala obecności inwestycyjnej w Polsce pozostaje nadal ograniczona, co znajduje odzwierciedlenie w niewielkiej liczbie przedsiębiorstw z ich udziałem kapitałowym. Wskazuje to, że są to rynki znajdujące się w fazie stopniowego budowania swojej pozycji inwestycyjnej w Polsce. Jednocześnie ich potencjał wzrostu należy oceniać jako znaczący, zwłaszcza w kontekście globalnych procesów dywersyfikacji produkcji, relokacji łańcuchów dostaw oraz wysokiego poziomu zaawansowania technologicznego tych gospodarek. Na szczególną uwagę zasługują inwestycje pochodzące z krajów azjatyckich, takich jak Republika Korei, Japonia i Tajwan, oraz z Ameryki Północnej, w tym ze Stanów Zjednoczonych i Kanady. Projekty realizowane przez inwestorów z tych państw charakteryzują się wysoką kapitałochłonnością oraz znacznym poziomem innowacyjności, co przekłada się na rozwój sektorów nowoczesnych technologii, energetyki oraz zaawansowanej produkcji przemysłowej. Jednocześnie to właśnie te inwestycje generują szczególnie wysokie zapotrzebowanie na wysoko wykwalifikowanych specjalistów, których niedobór może stanowić istotne ograniczenie dla ich dalszego rozwoju i efektywnej realizacji.

W tym kontekście wprowadzenie rozwiązań ułatwiających dostęp do rynku pracy dla obywateli państw wysoko rozwiniętych należy postrzegać jako instrument wspierający utrzymanie atrakcyjności inwestycyjnej Polski oraz zwiększający zdolność gospodarki do absorpcji kapitału zagranicznego, w szczególności w sektorach o wysokiej wartości dodanej.

Niezależnie od zmian dotyczących uproszczenia dostępu do polskiego rynku pracy obywatelom określonych państw projekt ustawy będzie zawierał także inne zmiany legislacyjne, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu legalizacji pracy cudzoziemców oraz prawidłowej interpretacji przepisów ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium RP.

W trakcie ponad półrocznego stosowania przepisów ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium RP zidentyfikowano obszary, w których przepisy ustawy są interpretowane w sposób niejednolity przez podmioty stosujące prawo, w szczególności organy administracji publicznej oraz pracodawców, w związku z czym wymagają one uszczelnienia lub doprecyzowania.

Konstrukcja niektórych przepisów, np. przesłanki odmowy wydania zezwolenia pracę dotycząca sytuacji, gdy cudzoziemiec wjechał do Polski w celu wykonywania pracy i pracy nie wykonywał jest w praktyce w wielu przypadkach trudna do zweryfikowania przez organ rozpatrujący sprawę. Urzędom bardzo trudno jest sprawdzić, czy cudzoziemiec nie podjął pracy z własnej winy. Wniosek składa pracodawca, który nie ma żadnej wiedzy o tym gdzie cudzoziemiec wcześniej pracował. Nie ma on także dostępu do informacji o wcześniejszej pracy cudzoziemca. Cudzoziemiec twierdzi, że pracował u innego podmiotu niż ten, który uzyskał zezwolenie na pracę, ale często nie jest świadomy, że jego praca mogła być nielegalna. W efekcie niezamierzone konsekwencje polegające na odmowie wydania zezwolenia mogą spaść na uczciwych pracodawców lub cudzoziemców, którzy zostali wykorzystani przez inne podmioty. Organ nie mając możliwości sprawdzenia tej przesłanki w sposób nie budzący wątpliwości opiera swoją decyzję na oświadczeniu pracodawcy lub cudzoziemca, które mają słabą wartość dowodową. Aby zapewnić realizację rzeczywistego celu tego przepisu, tj. zapobieganie nadużyciom polegającym na wykorzystywaniu polskich zezwoleń na pracę do uzyskania wizy w celu dostania się na terytorium innych państw UE ww. przesłanka odmowy powinna być stosowana w przypadkach, gdy nie ma wątpliwości, że cudzoziemiec nie podjął żadnej pracy w Polsce. Nowa redakcja tego przepisu nie spowodu-

je osłabienia możliwości reagowania na nadużycia, ponieważ organ, który na podstawie posiadanych informacji ma wiedzę o nieprawidłowościach jest obowiązany na nie reagować. Zmiana ograniczy niepotrzebne czynności administracyjne, które nie prowadzą do wyjaśnienia sprawy i znacznie wydłużają postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę. Celem zmiany nie jest rozszczelnienie systemu dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy, lecz poprawa skuteczności funkcjonowania przepisu w praktyce.

Ponadto urzędy wojewódzkie wskazują, że pracownicy tych urzędów realizujący zadania związane z wydawaniem zezwoleń na pracę wykonują swoje zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia i faktycznie stanowią element systemu obsługi rynku pracy. W związku z tym powinni mieć zapewniony dostęp do instrumentów wsparcia finansowanych z Funduszu Pracy, w szczególności w zakresie organizacji szkoleń niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków oraz zakupu wyposażenia stanowisk pracy, w tym sprzętu komputerowego. Analogiczne rozwiązania obowiązują w odniesieniu do innych pracowników publicznych służb zatrudnienia. Do dnia 31 maja 2025 r., tj. do czasu uchylenia ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z 2004 r., możliwość finansowania takich działań była zapewniona i stosowana w praktyce. Oznacza to, że dotychczasowy system obejmował tę grupę pracowników w sposób spójny i funkcjonalnie uzasadniony. Brak analogicznego rozwiązania w obowiązującej ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia należy zatem traktować jako niezamierzone pominięcie legislacyjne. Wskazuje na to w szczególności:

- brak merytorycznych przesłanek uzasadniających wyłączenie tej grupy pracowników z systemu wsparcia, pomimo niezmiennego charakteru wykonywanych przez nich zadań,
- niespójność systemowa polegająca na różnicowaniu sytuacji pracowników wykonujących analogiczne zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia,
- fakt, że zmiana stanu prawnego nastąpiła w wyniku uchylenia poprzedniej ustawy, bez wprowadzenia regulacji przejściowych lub odtworzenia dotychczasowych uprawnień w nowym akcie prawnym.

W konsekwencji obecny stan prawny prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych tej grupy pracowników oraz zapewnienia im odpowiednich narzędzi pracy, co może negatywnie wpływać na efektywność realizacji zadań związanych z obsługą cudzoziemców na rynku pracy.

W związku z powyższym zasadne jest przywrócenie możliwości finansowania tych działań ze środków Funduszu Pracy, co pozwoli na usunięcie powstałej luki regulacyjnej, przywrócenie spójności systemu oraz zapewnienie równego traktowania pracowników realizujących zadania w ramach publicznych służb zatrudnienia.

Wśród rozwiązań, które są potrzebne, ale wymagają uszczelnienia, aby nie mogły być stosowane niezgodnie z przeznaczeniem są m.in. przepisy dotyczące priorytetowego traktowania przedsiębiorców realizujących strategiczne inwestycje w postępowaniach dotyczących wydawania zezwoleń na pracę. Obecne przepisy umożliwiają korzystanie z pierwszeństwa w rozpatrywaniu wniosków dot. zezwolenia na pracę przez zbyt wiele podmiotów, obejmując także między innymi niewielkie podmioty o znaczeniu co najwyżej lokalnym. W wyniku zmiany przepisów pierwszeństwem objęci będą przedsiębiorcy strategiczni korzystający ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości większej niż 100 mln zł - co zmniejszy listę podmiotów „uprzywilejowanych” z ok. 2500 do 400 podmiotów. Skutkiem takiej zmiany będzie szybkie rozpatrywanie spraw pracodawców objętych pierwszeństwem, a jednocześnie usprawnienie postępowań innych podmiotów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu wprowadzenia ułatwień w dostępie do polskiego rynku dla obywateli wybranych państw wysoko rozwiniętych w ustawie o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium RP zostanie dodany przepis upoważniający do określenia tych państw w drodze fakultatywnego rozporządzenia Rady Ministrów. Jednocześnie w ustawie zostaną dodane przepisy, na mocy których cudzoziemiec będzie zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę oraz przepisy które zobowiązują pracodawcę do przesłania powiadomienia o terminach oraz o warunkach wykonywania pracy przez cudzoziemca zwolnionego z zezwolenia na pracę. W trakcie prac nad rozporządzeniem (jeżeli zostanie podjęta decyzja o jego procedowaniu) zostanie ustalone, które z państw wysoko rozwiniętych będą objęte ww. ułatwieniem.

Obowiązek powiadomienia o podjęciu pracy oraz warunkach jej wykonywania będzie dotyczył także innych cudzoziemców, którzy korzystają ze zwolnienia z zezwolenia na pracę. Umożliwi to kompleksowe monitorowanie napływu obywateli z państw trzecich na polski rynek pracy. Obecnie informacje o wykonywaniu pracy przez cudzoziemców są zbierane tylko w oparciu o dokumenty legalizujące pracę m.in. zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Brak jest rozwiązań, które pozwalałyby na monitoro-

wanie podejmowania pracy przez cudzoziemców, którzy mogą wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub bez oświadczenia o powierzeniu pracy. Wprowadzenie obowiązku powiadomienia w tych przypadkach dostarczy służbom kontrolnym informacji o pracy cudzoziemców mających uproszczony dostęp do rynku pracy, co będzie miało pozytywny wpływ na skuteczność w walce z nadużyciami.

W projekcie ustawy będą wprowadzone także inne zmiany oraz doprecyzowania, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu legalizacji pracy cudzoziemców oraz prawidłowej interpretacji przepisów ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium RP. Niezbędne zmiany dostosowawcze będą dotyczyć także innych ustaw.

Główne zmiany w ustawie to m.in.:

1) weryfikacja przepisów art. 28 ust. 3 ustawy, który określa jakie podmioty mogą być umieszczone w wykazie przedsiębiorców wykonujących na terytorium RP działalność gospodarczą o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Należy ograniczyć liczbę podmiotów, które mogą być umieszczone w wykazie. W tym celu zostanie zmieniony przepis art. 28 ust. 3 pkt 2 ustawy, który w nowym brzmieniu będzie dotyczył tylko przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości większej niż 100 mln zł.

Podmioty wpisane do wykazu mogą korzystać z przyspieszonej ścieżki rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na pracę. Oznacza to, że sprawy zezwoleń na pracę w tych przypadkach są załatwiane w pierwszej kolejności. Jednak zbyt duża liczba podmiotów „uprzywilejowanych” powoduje faktyczną nieskuteczność mechanizmu pierwszeństwa. Obecnie z tego ułatwienia może korzystać 2561 podmiotów, po wprowadzeniu zmiany będzie ograniczenie do ok. 400 podmiotów. W przypadku, gdy zbyt wielu wnioskodawców ma prawo do rozpatrzenia sprawy poza kolejnością czas wydania zezwolenia dla tych podmiotów wydłuża się, a przedsiębiorcy „nieuprzywilejowani” są zmuszeni do długiego oczekiwania na załatwienie swoich spraw.

Taka sytuacja oznacza dyskryminację podmiotów, które nie zostały objęte wykazem przedsiębiorców, a dla podmiotów „uprzywilejowanych” - utratę atrakcyjności uprawnienia do rozpatrzenia sprawy poza kolejnością.

Ponadto zbyt obszerna lista podmiotów, które mają prawo do rozpatrzenia wniosku z pierwszeństwem, w praktyce prowadzi do braku możliwości stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, określających terminy załatwiania spraw. Przepisy art. 27 ustawy o warunkach dopuszczalności (...) są rozwiązaniem szczególnym wobec przyjętej w Kpa zasady, że sprawy są rozpatrywane zgodnie z kolejnością ich wpływu do urzędu w określonych terminach. Jeżeli spraw załatwianych w pierwszej kolejności jest niewiele, zasada ogólna nie doznaje ograniczenia, a podmioty uprawnione faktycznie korzystają z możliwości szybszego uzyskania zezwolenia na pracę. Natomiast w przypadku, gdy w wykazie będzie wielu przedsiębiorców, którzy mają prawo do szybkiego rozpatrzenia sprawy – organ nie będzie w stanie zapewnić innym podmiotom prawa do rozpatrzenia ich wniosku w terminach określonych przepisami Kpa. Zmiana przepisów w taki sposób, aby pierwszeństwem byli objęci przedsiębiorcy strategiczni korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, jeżeli mają oni obowiązek poniesienia kosztów kwalifikowanych w wysokości większej niż 100 mln zł zmniejszy listę podmiotów „uprzywilejowanych” z ok. 2500 do 400 podmiotów. Skutkiem takiej zmiany będzie szybkie rozpatrywanie spraw pracodawców objętych pierwszeństwem a jednocześnie usprawnienie postępowań innych podmiotów.

2) dodanie przepisu, który umożliwia finansowanie z Funduszu Pracy szkoleń dla pracowników urzędów wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zajmujących się sprawami z zakresu zezwoleń na pracę i oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcowi realizujących zadania związane z wydawaniem zezwoleń na pracę.

W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia brakuje przepisu, który pozwoli na finansowanie z Funduszu Pracy, m.in. szkoleń dla pracowników urzędów wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zajmujących się sprawami z zakresu zezwoleń na pracę i oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcowi. Pracownicy zajmujący się sprawami dotyczącymi zatrudniania cudzoziemców, pracujący w powiatowych urzędach pracy i urzędach wojewódzkich, są pracownikami publicznych służ zatrudnienia i powinni być objęci możliwością finansowania ich szkoleń z Funduszu Pracy na równi z pracownikami zajmującymi się np. sprawami bezrobotnych, którzy taką możliwość posiadają. W poprzednim stanie prawnym, gdy obowiązywała ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wszyscy pracownicy Publicznych Służ Zatrudnienia mieli taką możliwość. W związku z szybkim tempem prac nad ustawami, które zastąpiły ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie dodano odpowiednich przepisów w tym zakre-

sie. Konieczna jest zatem zmiana ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, która obejmie takimi samymi rozwiązaniami pracowników zajmujących się sprawami dotyczącymi cudzoziemców, jakie posiadają pracownicy realizujący zadania na podstawie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia w tych samych urzędach. Zmiana przepisów nie będzie powodowała dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Wydatki związane z organizacją szkoleń lub zakupem sprzętu dla wszystkich pracowników Publicznych Służb Zatrudnienia, w tym pracowników urzędów wojewódzkich będą finansowane w ramach limitu środków przeznaczonych na ten cel z Funduszu Pracy.

3) zmiana redakcji przepisu art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy o warunkach dopuszczalności (...) tj. przesłanki odmowy dotyczącej wcześniejszej pracy cudzoziemca w Polsce.

Przesłanka odmowy określona w art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy dotyczy cudzoziemca, który w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku w sprawie zezwolenia na pracę wjechał na terytorium Polski w celu wykonywania pracy posiadając zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu pracy cudzoziemcowi i żadnej pracy nie wykonywał. Regulacja dotyczy nieuczciwych cudzoziemców, którzy świadomie wykorzystują polskie dokumenty, aby swobodnie podróżować do innych krajów bez zamiaru wykonywania pracy w Polsce.

Przepis ten w obecnym brzmieniu jest w praktyce trudny do stosowania ponieważ wnioskodawcą w przypadkach wydania zezwolenia na pracę oraz wpisu oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń jest podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi, który nie ma wiedzy ani możliwości uzyskania wiarygodnych informacji o tym gdzie i w jakim okresie cudzoziemiec wykonywał wcześniej pracę. Częstym źródłem informacji na ten temat są wyjaśnienia cudzoziemca, który nie zawsze jest zorientowany we wszystkich okolicznościach dotyczących jego poprzedniej pracy. Cudzoziemiec twierdzi że pracował u innego podmiotu niż ten który uzyskał zezwolenie na pracę, ale często nie jest świadomy, że jego praca mogła być nielegalna. Gdy cudzoziemiec przebywa za granicą trudno jest uzyskać od niego potrzebne informacje. Organy nie mogą ustalić okoliczności istotnych dla sprawy opierają swoje decyzje na oświadczeniu pracodawcy lub cudzoziemca, które mają słabą wartość dowodową. Aby zapewnić realizację rzeczywistego celu tego przepisu, tj. zapobieganie nadużyciom polegającym na wykorzystywaniu polskich zezwoleń na pracę do uzyskania wizy w celu dostania się na terytorium innych państw UE ww. przesłanka odmowy powinna być zostać przeredagowana aby nie było wątpliwości, że cudzoziemiec nie podjął żadnej pracy w Polsce. Powinna mieć zastosowanie w przypadkach gdy organ na podstawie posiadanej dokumentacji posiada informacje dotyczące pracy cudzoziemca i może tą przesłankę zastosować. Nie powinna nakładać na organ obowiązek prowadzenia postępowania wyjaśniającego, które często jest długotrwałe i nieefektywne ze względu na brak kontaktu z cudzoziemcem. Natomiast prowadzenie długotrwałego postępowania wyjaśniającego w każdej sprawie znacznie wydłuża procedurę i nie pozwala na załatwianie spraw w ustawowych terminach. Zmiana przepisu nie spowoduje osłabienia możliwości reagowania na nadużycia ponieważ organ, który na podstawie posiadanych informacji ma wiedzę o nieprawidłowościach jest obowiązany na nie reagować. Zmiana ograniczy niepotrzebne czynności administracyjne, które nie prowadzą do wyjaśnienia sprawy i znacznie wydłużają postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę. W trakcie prac nad projektem ustawy zostaną także przeanalizowane inne możliwości zmiany przepisu, które poprawią skuteczność funkcjonowania przepisu w praktyce, tak aby przesłanka odmowy stanowiła skuteczne narzędzie w walce z nadużyciami.

4) inne zmiany o charakterze doprecyzującym np.:

- uzupełnienie przepisu art. 26 w zakresie właściwości miejscowej wojewody do wydania zezwolenia na pracę. W przepisie brak jest doprecyzowania, że w przypadku obywateli państw - strony umowy o EOG właściwość wojewody określa się ze względu na stałe miejsce wykonywania działalności na terytorium RP,
- uzupełnienie i doprecyzowanie art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy w zakresie liczby godzin pracy cudzoziemca w przypadku umów cywilnoprawnych. Obecnie w przepisie jest mowa tylko o wymiarze czasu pracy, co oznacza, że ma on zastosowanie tylko do umów o pracę, a powinien być stosowany we wszystkich przypadkach powierzenia pracy cudzoziemcowi, także na podstawie umów cywilnoprawnych,
- dodanie w art. 65 ust. 1 pkt 3 odesłania do art. 13 ust. 1 i 2 ustawy. Brak odesłania może budzić wątpliwości, czy w przypadku oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi można stosować przesłanki odmowy wpisu oświadczenia do ewidencji oświadczeń dotyczących ukarania podmiotu powierzającego pracę za określone wykroczenia lub przestępstwa, jeżeli podmiot ten jest jednostką organizacyjną, a osoba fizyczna została ukarana za działanie w imieniu tego podmiotu,
- doprecyzowanie przepisów art. 4 ust. 1 i art. 85 ustawy poprzez zamianę słów „zatrudnienie” na „powierzenie pracy cudzoziemcowi”. Ww. przepisy powinny mieć zastosowanie także do umów cywilnoprawnych, a obecnie są stosowane tylko w przypadku umów o pracę.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zasady dostępu cudzoziemców do rynku pracy różnią się w państwach OECD/UE w zależności od potrzeb rynku pracy, prowadzonej polityki migracyjnej i możliwości zaspokajania popytu na pracę w oparciu o cudzoziemców mających swobodny dostęp do rynku pracy (w tym obywateli UE korzystających ze swobody przepływu pracowników). Coraz bardziej zauważalna jest konkurencja między państwami UE o pracowników z państw trzecich, zwłaszcza w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji.

Brak wymogu uzyskania pozwolenia na pracę przez obywateli 10 państw obowiązuje w Czechach od 1 lipca 2024 r. Według danych czeskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w okresie do III kwartału 2025 r. liczba obywateli państw objętych zwolnieniem z konieczności uzyskania zezwolenia na pracę nie uległa znaczącemu zwiększeniu.

Większość najlepiej rozwiniętych państw UE koncentruje się na przyciąganiu cudzoziemców o wysokich kwalifikacjach (stosując ułatwienia w zakresie m. in. prawa pobytu dla członków rodzin, instrumentów ułatwiających integrację itp.), gdyż mają zapewnione inne kanały dostępu do pracowników o niższych kwalifikacjach (m. in. mobilność w ramach UE, czy migracje uchodźcze). Ułatwienia dla wykwalifikowanych pracowników fizycznych wprowadzały w ostatnich latach takie państwa jak Niemcy (w 2020 r.). Polegały one m. in. na zwolnieniu z testu rynku pracy, czy wydłużeniu okresu pobytu w celu poszukiwania pracy (warunkiem jest posiadanie uznawanych w Niemczech kwalifikacji oraz znajomość lub podjęcie nauki języka niemieckiego).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pracodawcy zatrudniający cudzoziemców	125 tys. ogółem (w tym 25 tys. korzystających z zezwoleń na pracę)	Dane MRPiPS na temat liczby pracodawców zatrudniających cudzoziemców posiadających aktualne zezwolenia na pracę wg stanu na styczeń 2026 r.	Usprawnienie procedur zatrudniania cudzoziemców w Polsce poprzez doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości. Łatwiejsze zatrudnianie specjalistów z państw wysoko rozwiniętych, zwolnionych z zezwolenia na pracę.
Cudzoziemcy podejmujący zatrudnienie w Polsce	1 240 tys. ogółem (w tym 407 tys. korzystających z zezwoleń na pracę)	Dane MRPiPS na temat liczby cudzoziemców posiadających aktualne zezwolenia na pracę wg stanu na styczeń 2026 r.	Usprawnienie procedur zatrudniania cudzoziemców w Polsce. Rezygnacja z konieczności uzyskania zezwolenia na pracę umożliwi cudzoziemcom szybkie podjęcie pracy w Polsce oraz przyspieszy proces ich legalizacji ich pobytu. Skrócenie czasu oczekiwania na wydanie zezwolenia na pracę.
Wojewodowie	16	Informacja ogólnodostępna	Usprawnienie procedur wydawania decyzji w sprawach zezwoleń na pracę dla cudzoziemców poprzez doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości.
Powiatowe urzędy pracy	341	Dane MRPiPS	Usprawnienie procedur wydawania decyzji w sprawach zezwoleń na pracę sezonową oraz postępowań w sprawach oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziem-

			com poprzez doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości.
Minister właściwy do spraw pracy	1	Informacja ogólnodostępna	Możliwość uzyskania kompleksowej informacji nt. podejmowania pracy w Polsce przez cudzoziemców, także cudzoziemców zwolnionych z zezwolenia na pracę, co pozwala na monitorowanie dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy. Usprawnienie postępowań administracyjnych dotyczących zatrudniania cudzoziemców, prowadzonych w II instancji poprzez doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości.
Podmioty kontrolujące legalność pracy cudzoziemców	2	Informacja ogólnodostępna	Możliwość uzyskania informacji o powierzaniu pracy cudzoziemcom zwolnionym z zezwolenia na pracę w celu zapobiegania nadużyciom.
Pracownicy Publicznych Służb Zatrudnienia w wojewódzkich urzędach oraz powiatowych urzędach pracy	ok. 900 osób	Dane MRPiPS	Możliwość finansowania z Funduszu Pracy szkoleń dla pracowników urzędów wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zajmujących się sprawami z zakresu zezwoleń na pracę i oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcowi realizujących zadania związane z wydawaniem zezwoleń na pracę.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przesłany do zaopiniowania w terminie 30 dni:

- 1) na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440, z późn. zm.):
 - a) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
 - b) Forum Związków Zawodowych,
 - c) NSZZ „Solidarność”;
- 2) na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423):
 - a) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) Konfederacji „Lewiatan”,
 - c) Związkowi Rzemiosła Polskiego,
 - d) Związkowi Pracodawców Business Centre Club,
 - e) Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,
 - f) Federacji Przedsiębiorców Polskich,
 - g) Polskiemu Towarzystwu Gospodarczemu;
- 3) na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach

na podstawie art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. 949) – Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego:

- Projekt zostanie przesłany do konsultacji w ciągu 14 dni takim organizacjom społecznym i gospodarczym, jak:

- ## 6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

nie)												
Źródła finansowania	Realizacja zadań przewidzianych przepisami zmienionej ustawy będzie odbywała się w ramach ustalonych limitów i nie będzie powodować dodatkowych wydatków dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych. Wydatki z Funduszu Pracy będą ponoszone na takich samych zasadach, jakie były określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uchylonej z dniem 1 czerwca 2025 r.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zwolnienie z zezwolenia na pracę obywateli wysoko rozwiniętych państw będzie się wiązało z brakiem wpływu do budżetu RP opłat za zezwolenia na pracę. Do celów obliczeń przyjęto, że ułatwienie w dostępie rynku pracy mogłoby dotyczyć 10 państw, tj.: Australii, Kanady, Japonii, Republiki Korei, Nowej Zelandii, Singapuru, Izraela, USA, Wielkiej Brytanii oraz Tajwanu (jako niezależnej jurysdykcji). W 2025 r. wydano 2254 zezwolenia na pracę dla obywateli ww. państw. Przyjmując, że opłata za zezwolenie na pracę na rzecz podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi na okres przekraczający 3 miesiące średnio wynosi 400 zł - szacunkowe uszczuplenie wpływów do budżetu wyniosłoby 901 600 zł rocznie (jest to kwota przybliżona ponieważ należy uwzględnić fakt, że jedno zezwolenie może zostać wydane na okres 3 lat, a jednocześnie nie jest wykluczone wydanie więcej niż jednego zezwolenia na pracę w ciągu 1 roku). Kwota uszczuplenia dochodów o 0,9 mln zł rocznie wynika z wyłączenia tej grupy cudzoziemców z obowiązku wniesienia opłaty. W przypadku, gdy zwolnienie z zezwolenia na pracę będzie dotyczyło mniejszej liczby państw kwota uszczuplenia dochodów budżetu państwa będzie odpowiednio mniejsza. Natomiast trudno jest ocenić wpływy do budżetu państwa wynikające pośrednio z ułatwień w dostępie do rynku pracy cudzoziemców z państw wysoko rozwiniętych, w szczególności cudzoziemców będących specjalistami o unikatowych kompetencjach. Zmiany w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia polegające na objęciu tymi samymi rozwiązaniami pracowników zajmujących się sprawami cudzoziemców, którymi na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia objęci są pracownicy realizujący zadania z tej ustawy nie wiążą się z dodatkowymi wydatkami z budżetu państwa ani z Funduszu Pracy. Zmiana rozszerzy krąg uprawnionych pracowników w ramach tej samej dostępnej puli środków Funduszu Pracy (co oznacza że po zmianach z posiadanej puli środków urząd zorganizuje szkolenie lub kupi sprzęt dla większej ilości pracowników). Koszt dostosowania systemu teleinformatycznego do zmian przewidzianych w projekcie ustawy jest szacowany na ok. 200 000 zł. Wydatki w tym zakresie będą finansowane ze środków własnych ministra właściwego do spraw pracy w ramach ustalonego limitu.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z	duże przedsiębiorstwa	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	9,9
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

..... r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozwiązania mogą wpłynąć korzystnie na uzupełnianie niedoborów na rynku pracy, które od kilku lat stanowią jedną z najważniejszych barier rozwoju firm dla dużych przedsiębiorstw. Projektowane rozwiązania będą miały pozytywny wpływ na atrakcyjność lokowania w Polsce bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez duże, globalne przedsiębiorstwa, także te mające już w Polsce swoje przedstawicielstwa. Rezygnacja z konieczności uzyskania zezwolenia na pracę umożliwi cudzoziemcom szybkie podjęcie pracy w Polsce oraz przyspieszy proces ich legalizacji ich pobytu. Ponadto zmiana ta ułatwi kluczowym inwestorom korzystanie w procesie lokowania inwestycji z pracy cudzoziemców będących specjalistami o unikatowych kompetencjach. Proponowane rozwiązanie będzie również pozytywnie oddziaływać na rozwój polskich przedsiębiorstw z kluczowych branż technologicznych. Wzmocnienie w ten sposób transferu know-how, działanie efektu spillover oraz budowanie łańcuchów dostaw będzie impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozwiązania mogą wpłynąć korzystnie na uzupełnianie niedoborów na rynku pracy, które od kilku lat stanowią jedną z najważniejszych barier rozwoju sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw i będą się pogłębiać z powodu niekorzystnych trendów demograficznych, szczególnie silnych w populacji osób w wieku produkcyjnym, mobilnym. Rezygnacja z konieczności uzyskania zezwolenia na pracę przez obywateli państw wysoko rozwiniętych umożliwi łatwiejsze pozyskanie pracowników, a w szczególności pracowników będących specjalistami o unikatowych kompetencjach. Dla mniejszych przedsiębiorstw duże znaczenie może mieć ograniczenie odmowy wydania zezwolenia z uwagi na wcześniejsze niepodjęcie pracy przez cudzoziemca, tylko do przypadków, w których dostępne informacje będą pozwalały na przeprowadzenie postępowania w tym zakresie. Wprowadzenie progu kosztów kwalifikowanych inwestycji w wysokości 100 mln zł. może mieć wpływ na mikro, małe przedsiębiorstwa, gdyż one nie będą przekraczać tych kosztów i nie będą mogły korzystać z priorytetowej ścieżki rozpatrywania spraw zezwoleń na pracę. Konsekwencją tej zmiany będzie dłuższe oczekiwanie na wydanie zezwolenia na pracę dla cudzoziemca, którego te podmioty chcą zatrudnić. Biorąc jednak pod uwagę znaczne skrócenie listy podmiotów „uprzywilejowanych” okres rozpatrywania spraw podmiotów spoza listy ulegnie skróceniu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu – w tym brak wpływu na osoby starsze i niepełnosprawne. Pośrednio wpływ będzie pozytywny m.in. dzięki poprawie bezpieczeństwa w związku ze zwiększoną zdolnością do kontroli przypadków, w których cudzoziemiec może pracować bez zezwolenia na pracę.						
Niemierzalne		Projektowana regulacja przyczyni się do poprawy warunków dla rozwoju przedsiębiorczości przez łatwiejszą możliwość pozyskiwania specjalistów o unikatowych kompetencjach z państw wysoko rozwiniętych.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Pracodawcy powierzający pracę cudzoziemcom zwolnionym z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę będą objęci wymogiem powiadomienia o rozpoczęciu i warunkach pracy cudzoziemca. Przewiduje się, że obowiązek ten będzie dokonywany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego i nie będzie stanowił dużego obciążenia dla podmiotów powierzających pracę cudzoziemcom.

Zmiana obciążeń regulacyjnych związanych z nowelizacją przepisu art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy

Skróci się czas załatwienia sprawy w urzędzie, poprzez przeniesienie zmianę brzmienia przesłanki z art. 13 ust. 1 pkt 10. Zabieg ten sprawi, że urzędy będą mniej obciążone gdyż będą ją weryfikować tylko w sytuacjach uzasadniających taką potrzebę.

Zmiana obciążeń regulacyjnych związanych z nowelizacją przepisów art. 28 ust. 3 ustawy

Wprowadzenie progu kosztów kwalifikowanych inwestycji w wysokości 100 mln zł. skróci listę podmiotów uprawnionych do rozpatrzenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę w pierwszej kolejności. Dla podmiotów, które dotychczas korzystały z tego przywileju oznacza to dłuższe oczekiwanie na wydanie zezwolenia na pracę dla cudzoziemca, którego te podmioty chcą zatrudnić. Natomiast dla innych podmiotów „nieuprzywilejowanych” krótsza lista uprawnionych do pierwszeństwa spowoduje, że okres rozpatrywania spraw podmiotów spoza listy ulegnie skróceniu.

Zmiana obciążeń regulacyjnych związanych z dodaniem przepisu, który umożliwia finansowanie z Funduszu Pracy szkoleń dla pracowników urzędów wojewódzkich

Pracownicy zajmujący się sprawami dotyczącymi zatrudniania cudzoziemców, pracujący w powiatowych urzędach pracy i urzędach wojewódzkich, są pracownikami publicznych służb zatrudnienia i powinni być objęci możliwością finansowania ich szkoleń oraz zakupu sprzętu z Funduszu Pracy na równych zasadach. Obecnie tylko pracownicy powiatowych urzędów pracy taką możliwość posiadają. W praktyce organizowane są wspólne szkolenia dla obu grup pracowników. Możliwość finansowania szkoleń z Funduszu Pracy dla wszystkich uczestników szkolenia zmniejszy wydatki na organizację szkolenia, ograniczy liczbę procedur oraz skróci czas potrzebny na załatwienie formalności związanych z finansowaniem szkolenia, np. kosztów wynajmu sali konferencyjnej, noclegów, cateringu lub transportu.

9. Wpływ na rynek pracy

Polski rynek pracy wymaga ciągłego uzupełniania podaży pracy cudzoziemców. Przedsiębiorcy zgłaszają niedobór wyspecjalizowanej kadry, który dotyczy szczególnie sektory wymagające wysokich kwalifikacji technicznych i kompetencji cyfrowych. Brak wyspecjalizowanej kadry ma poważne konsekwencje dla polskiej gospodarki. Przedsiębiorstwa, które nie są w stanie znaleźć odpowiednich pracowników, muszą opóźniać realizację projektów lub rezygnować z części zleceń. Jednocześnie przedsiębiorcy już obecni na rynku krajowym zmuszeni są do poszukiwania specjalistów za granicą, co często jest procesem długotrwałym.

Zniesienie obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę dla obywateli wysoko rozwiniętych państw spoza UE pozwoli na skuteczną i terminową realizację kluczowych projektów inwestycyjnych.

Projektowane rozwiązania będą miały pozytywny wpływ na atrakcyjność lokowania w Polsce bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez duże, globalne przedsiębiorstwa. Rezygnacja z konieczności uzyskania zezwo-

lenia na pracę umożliwi cudzoziemcom szybkie podjęcie pracy w Polsce oraz przyspieszy proces legalizacji ich pobytu. Ponadto zmiana ta ułatwi kluczowym inwestorom korzystanie w procesie lokowania inwestycji z pracy cudzoziemców będących specjalistami o unikatowych kompetencjach. Proponowane rozwiązanie będzie również pozytywnie oddziaływać na rozwój polskich przedsiębiorstw z kluczowych branż technologicznych. Wzmocnienie w ten sposób transferu know-how, działanie efektu spillover oraz budowanie łańcuchów dostaw będzie impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki.

Wykwalifikowani migranci mają również duży wpływ na wzrost produktywności, o ile pracują zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. Dodatkowo, migranci wspierają wzrost gospodarczy m.in. zwiększając poziom konsumpcji, obecnie już nie tylko podstawowych dóbr i usług, ale też coraz częściej inwestują w Polsce.

Przewiduje się, że zmiany wprowadzone przepisami niniejszego aktu pozytywnie wpłyną na wielkość zatrudnienia w podmiotach objętych oddziaływaniem regulacji z uwagi na proponowane rozwiązania ułatwiające powierzenie pracy cudzoziemcom przez pracodawców.

Pozytywny wpływ będzie miało również zwiększenie kontroli nad przypadkami, w których podjęcie pracy jest możliwe bez uzyskania zezwolenia na pracę, gdyż uniemożliwi nieuczciwą konkurencję ze strony nierzetelnych pracodawców.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu	Projektowane rozwiązanie pozytywnie wpłynie na obszar informatyzacji w związku z pełną elektronizacją procedur dotyczących powiadamiania o rozpoczęciu i warunkach pracy cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

- 1) Porównanie statystyk dotyczących:
 - a) przeciętnego czasu trwania postępowań administracyjnych w sprawach zatrudnienia cudzoziemców,
 - b) liczb decyzji o wydaniu, odmowie wydania i uchyleniu zezwolenia na pracę lub oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy;
- 2) Porównanie statystyk i szacunków dotyczących udziału cudzoziemców w polskim rynku pracy, w tym cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę.
Ewaluacja nastąpi w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)